

BIALSKI PRZEGLĄD AKADEMICKI

CZASOPISMO PAŃSTWOWEJ SZKOŁY WYŻSZEJ IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

NR 19 – CZERWIEC 2015

ISSN 2081-6324

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej

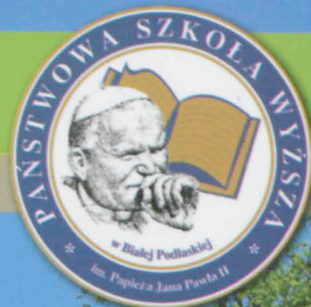
DZIAŁ WIEDZY O REGIONIE

ul. Warszawska 12a

21-500 Biała Podlaska

tel. 85 341 64 52

regionalna@mbp.org.pl

Wielka Majówka z PSW

Państwowa Szkoła Wyższa w gronie **najlepszych** uczelni w Polsce!

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej po raz drugi z rzędu zajęła drugie miejsce w Rankingu Szkół Wyższych tygodnika „Perspektywy” w kategorii Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych. W rankingu uwzględniono 30 szkół tego typu.

PSW w Białej Podlaskiej zdobyła łącznie 96.3 punktów na 100 możliwych. Ważnym aspektem wyróżniającym PSW jest siła naukowa. W kryterium tym PSW zdobyła w rankingu 100% punktacji.

W zestawieniu brano pod uwagę:

1. Prestiż uczelni (opinie pracodawców i kadry akademickiej).
2. Siłę naukową (m.in. prowadzone kierunki studiów, nasycenie kadry osobami o najwyższych kwalifikacjach, rozwój kadry własnej).
3. Warunki kształcenia (bazę dydaktyczną, bibliotekę).
4. Innowacyjność.

5. Umiędzynarodowienie (m.in. liczba studentów cudzoziemców, liczba nauczycieli akademickich z zagranicy, wymiany studenckie).

Zwycięzcą Rankingu Szkół Wyższych „Perspektyw” w kategorii Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych została Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Kaliszu. Miejsce trzecie zajęła PWSZ w Tarnowie.

Kapitułę rankingu tworzy kilkunastu naukowców pod przewodnictwem prof. dr. hab. Michała Kleibera, byłego prezesa Polskiej Akademii Nauk.

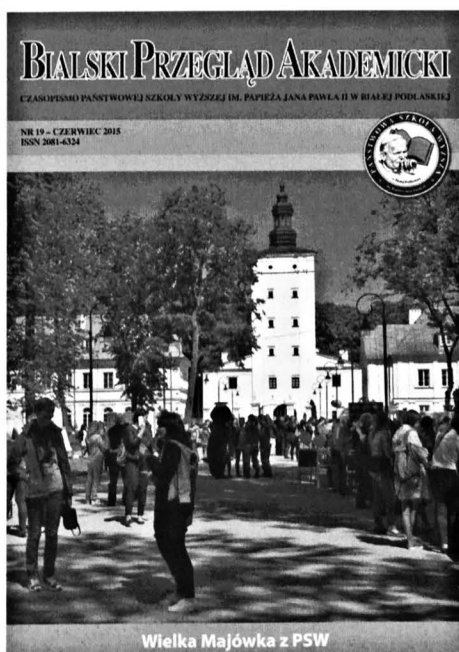
Funkcję przewodniczącego honorowego pełni prof. dr hab. Marek Safian, sędzia

Trybunału Europejskiego w Luksemburgu i były prezes Trybunału Konstytucyjnego RP. Ranking PWSZ-ów jest jedną z trzech części całego projektu.

Odrębnie klasyfikowane są uczelnie akademickie i niepubliczne uczelnie magisterskie. Liderami ex aequo w pierwszej grupie są: Uniwersytet Jagielloński i Uniwersytet Warszawski, a w drugiej – Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie.

Patronem medialnym tegorocznej edycji jest Dziennik Gazeta Prawna.

dr Iwona Gładysz
Sekcja Promocji PSW

Od redakcji

Nowy numer „Bialskiego Przeglądu Akademickiego” otwieramy wyjątkową informacją – PSW po raz drugi z rzędu zajęła 2. miejsce w prestiżowym rankingu „Perspektyw” w kategorii państwowych wyższych szkół zawodowych. Przeglądając artykuły, które publikujemy w bieżącym numerze, trudno się dziwić temu osiągnięciu. Uczelnia tętni życiem, studenci i pracownicy PSW organizują liczne konferencje, wykłady otwarte, spotkania z interesującymi osobami, aktywnie uczestniczą w działaniach integrujących społeczność akademicką, takich jak „Dzień Patrona” czy „Wielka Majówka z PSW”.

Ważnym elementem, który, nawiasem mówiąc,

również został doceniony przez Kapitułę rankingu, jest umiędzynarodowienie uczelni. W „Bialskim Przeglądzie...” publikujemy dwa artykuły prezentujące efekty mobilności pracowników dydaktycznych oraz relację studentki z wyjazdu w ramach programu ERASMUS+.

Wydarzeń w ciągu minionych sześciu miesięcy było wiele i nie wszystkie doczekały się szczegółowych relacji naszym czasopiśmie, zostały jednak przynajmniej odnotowane w Kalendarium. Warto sięgnąć do stałych rubryk: Biblioteka PSW tradycyjnie poleca warte przeczytania nowości wydawnicze, w „Dodatku studenckim” znajdziemy dwa ciekawe artykuły studentek PSW, Duszpasterstwo Akademickie opisuje nową formę swojej działalności. W wakacyjny nastrój wprowadzą nas artykuły nt. ERASMUSA w Lanzarote (jednej z Wysp Kanaryjskich) oraz podróży do egzotycznego Gabonu.

Życzymy Państwu udanych wakacji oraz przyjemnej lektury!

Bialski Przegląd Akademicki
Nr XIX Czerwiec 2015
ISSN 2081-6324

Bialski Przegląd Akademicki jest czasopiśmie informacyjnym, wydawanym przez PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, skierowanym do pracowników i studentów uczelni oraz adresatów zewnętrznych.

Nadzór programowy i redakcyjny
prof. zw. dr hab. dr h.c. Mieczysław Adamowicz

Redakcja:
mgr Paulina Rynkiewicz, mgr Agnieszka Filipiuk

Korekta
mgr Paulina Rynkiewicz, mgr Agnieszka Filipiuk

Zdjęcia nieoznaczone inaczej: archiwum PSW

Skład i druk: Drukarnia Laser-Graf, tel. 24 366 88 82

Spis treści

Erasmus w Lanzarote	2
Kalendarium	4
Wielka Majówka z PSW	10
Uroczyste wręczenie dyplomów	12
Dzień Patrona w PSW	14
IV Ogólnopolska Konferencja Studenckich Kół Naukowych	15
Konferencja Zakładu Pedagogiki	16
Historyczne akcenty w PSW	18
Z prac Senatu	20
Globalna autostrada	22
Duszpasterstwo Akademickie	24
Włączanie osób niepełnosprawnych do aktywnego życia	26
Transplantacja i transplantologia w Polsce	28
Studenci Rolnictwa w Puławach	30
Biblioteka poleca	31
Gyöngyös	32
ERASMUS w Turcji	33
Dodatek studencki	34
Sekcja Biegów Przelajowych	37
Podróże – Gabon	38

Adres redakcji
Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
Sekcja Nauki i Wydawnictw
21-500 Biała Podlaska, ul. Sidorska 95/97, pok. 334
tel. 83 344 99 63, 83 344 99 00 wew. 271
e-mail: p.rynkiewicz@pswbp.pl, a.filipiuk@pswbp.pl

Wydawca
Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Wszelkie prawa zastrzeżone

Autorzy publikacji nie otrzymują honorariów oraz akceptują jednoczesne ukazanie się artykułów na łamach „BPA” i w Internecie. Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, zmian tytułów i redagowania tekstów dostarczonych w celu publikacji. Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych i nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam oraz ogłoszeń.

ERASMUS NA

Rozmowa z mgr. Michałem Bergierem, nauczycielem akademickim Zakładu Turystyki i Rekreacji, uczestnikiem wyjazdu dydaktycznego w ramach programu ERASMUS.

W ramach programu ERASMUS+ miał Pan okazję uczestniczenia w wyjeździe dydaktycznym do uczelni Escuela Universitaria de Turismo de Lanzarote adscrita a la Universidad de Las Palmas de Gran Canaria (Uniwersytet Turystyki w Lanzarote, który jest częścią Uniwersytetu w Las Palmas na wyspie Gran Canaria). Proszę opowiedzieć czytelnikom „Białskiego Przeglądu Akademickiego” o tym pobycie.

Pobyt na wyspie Lanzarote to niezapomniane chwile. Tym, co robi ogromne wrażenie jest na pewno sam klimat, gorący, ale też bardzo wietrzny, sprzyjający chociażby surferom, kitesurferom oraz windsurferom. To także wspaniali, otwarci, wiecznie uśmiechnięci i pogodni ludzie, oraz przepiękne miejsca i widoki – piaszczyste plaże porośnięte palmami, przybrzeżne deptaki i ścieżki rowerowe otoczone różnorodnymi odmianami kaktusów, mieszczące się w zamkach muzea... Miałem przyjemność spędzić w tym miejscu niespełna tydzień i każdą wolną chwilę starałem się poświęcać na zwiedzanie kolejnych części wyspy. Atrakcji jest tu jednak tak wiele, że nie sposób odwiedzić wszystkiego w ciągu 7 dni. Jest to więc dla mnie motywacja, żeby kiedyś jeszcze tu wrócić.

Dlaczego wybrał Pan właśnie Wyspy Kanaryjskie?

Oferta wyjazdów dydaktycznych w ramach

programu ERASMUS+ jest bogata, jednak mając świadomość, że wśród wielu różnych państw znajduje się także możliwość wyjazdu na jedną z Wysp Kanaryjskich nie miałem wątpliwości, że ten kierunek może być najciekawszy. Kierowała mną również świadomość, że jeśli teraz nie wykorzystam nadarzającej się okazji, to możliwe, że takowa nigdy więcej już się nie powtórzy.

Jakie wymogi i formalności należy spełnić, aby móc skorzystać z takiego wyjazdu?

Wszystkich pracowników (oraz studentów) zainteresowanych programem ERASMUS mogę odesłać do kompetentnej osoby, ekspertki w tej dziedzinie, pani Agnieszki M. Kaliszek. Ze swojej strony dodam tylko, że procedury nie są skomplikowane i z pomocą Pani Agnieszki na pewno każdy sobie z nimi poradzi. Tym, co jest bardzo ważne, jest na pewno znajomość języka, w którym prowadzone będą zajęcia. W przypadku wyjazdów pracowników w pierwszej kolejności każdy kandydat przygotowuje również zestaw proponowanych tematów zajęć, które następnie wysyłane są do władz wybranej uczelni partnerskiej. Jeśli propozycje tematów są dla uczelni przyjmującej atrakcyjne, istnieje duże prawdopodobieństwo realizacji wyjazdu.

Jak został Pan przyjęty przez tamtejszą społeczność akademicką?

Tak jak wspomniałem wcześniej, mieszkańcy Lanzarote to bardzo pogodni, serdeczni i otwarci ludzie. Potwierdziła to również wizyta w Escuela Universitaria de Turismo. Jest to bardzo mały uniwersytet, co ułatwiało kontakt z poszczególnymi nauczycielami oraz władzami uczelni. Zarówno Pani Rektor, wykładowcy, jak i sami studenci przyjęli mnie bardzo ciepło. Co ciekawe, w tamtejszej uczelni kierunek Turystyka związany jest bardziej ze sferą marketingowo-ekonomiczną. Tym bardziej atrakcyjne okazały się być przygotowane przeze mnie tematy, związane z tematyką rekreacyjno-zdrowotną, socjologicznymi aspektami czasu wolnego oraz zajęciami praktycznymi. Studenci bardzo chętnie i aktywnie uczestniczyli w kolejnych prowadzonych przeze mnie ćwiczeniach, co dało mi ogromną satysfakcję.

Proszę opowiedzieć, jacy są studenci z Hiszpanii – czy prawdą jest, że Hiszpanie są bardziej otwarci i żywiołowi niż Polacy?

Wydaje mi się, że tak. Nie dotyczy to tylko grup studentów. Generalnie osoby z Wysp Kanaryjskich, w porównaniu do Polaków wydają się być bardziej radosne, otwarte, serdeczne. Dotyczy to zarówno najmłodszych, jak i osób starszych.

LANZAROTE

Jakie, według Pana, są zalety tego typu wyjazdów? Jakie korzyści program ERASMUS+ może przynieść nauczycielom akademickim?

Przede wszystkim przełamanie barier językowych, które często są sporym problemem. Na pewno jest to również ogromne, nowe doświadczenie, poszerzające horyzonty zarówno nauczycieli, jak i studentów. Jest to też świetna okazja do poznania nowych miejsc, uczelni, programów nauczania, jak również zaprezentowania swoich.

Co Panu osobiście dało to doświadczenie?

Pozwoliło mi spojrzeć na moją pracę z nieco innej perspektywy. Zobaczyć, że to co dla nas może być bardzo oczywiste, jeśli chodzi

o program nauczania na kierunku Turystyka i Rekreacja, dla innych osób może być czymś nowym i bardzo atrakcyjnym. Uświadomiło mi również, że program szkoleniowy, który od wielu lat realizujemy i udoskonalamy na kierunku Turystyka i Rekreacja jest dobrym programem. Pozwala na wykształcenie

specjalistów, których wiedza i umiejętności będą bardzo silnym argumentem na rynku pracy. Nie tylko krajowym, ale także międzynarodowym.

*Rozmawiała: Paulina Rynkiewicz
Seksja Nauki i Wydawnictw
Zdjęcia: mgr Michał Bergier*

Kalendarium

grudzień 2014 – maj 2015

Grudzień 2014

5 grudnia

– Państwową Szkołę Wyższą odwiedził **Se-kretarz Stanu Ministerstwa Edukacji Na-rodowej, pan Tadeusz Sławecki**. W spo-tkaniu uczestniczył m.in. Rektor PSW, prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Prorektor – dr inż. Agnieszka Smarzewska oraz Dziekani PSW. Minister spotkał się również ze studentami kierunków: Informatyka, Filologia angielska i Pedagogika (zdj. 1).

8 grudnia

– „**Nowe podejście w identyfikacji bio-markerów wczesnego wykrywania cho-rób nowotworowych**” – wykład otwarty na ten temat przeprowadził **prof. dr hab. Bogusław Buszewski**, profesor nauk chemicznych, kierownik Katedry Chemii Środowiska i Bioanalitik Wydziału Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

19 grudnia

– odbyło się **XXII posiedzenie Senatu IV kadencji PSW w Białej Podlaskiej**. Tego sa-mego dnia pracownicy PSW spotkali się na corocznym spotkaniu opłatkowym, podczas którego przekazana została informacja, że dotychczasowy Kanclerz PSW, Adam Cho-dziński oraz pracownik Zakładu Turystyki i Rekreacji, Michał Litwiniuk, objęli stanowiska Zastępców Prezydenta Miasta Biała Podlaska.

Zdj. 1

Zdj. 2

Zdj. 3

Styczeń 2015

7 stycznia

– podczas XXIII posiedzenia Senatu IV Kadencji członkowie Senatu wybrali **nowego Kanclerza PSW – stanowisko to objęła dr Dorota Karwacka**, która dotąd pełniła funkcję Dyrektora Akademickiego Centrum Edukacji Ustawicznej, a wcześniej – koordynatora Sekcji Promocji i Kształcenia Ustawicznego oraz kierownika Działu Promocji i Rozwoju (zdj. 2).

12 stycznia

– w hallu głównym PSW **studenci Turystyki i Rekreacji zorganizowali targi turystyczne**, podczas których prezentowano aktualną ofertę turystyczną biur podróży, atrakcje turystyczno-wypoczynkowe krajów i regionów turystycznych. W tym wydarzeniu udział wzięli również studenci z Hiszpanii i Turcji, którzy studiują w PSW w ramach programu ERASMUS.

15 stycznia

– odbył się **wykład otwarty pt. „Zadania i funkcje Placówki Straży Granicznej i Ośrodka dla Cudzoziemców wobec zjawiska uchodźstwa i wielokulturowości”**, który poprowadziła p. Angelika Sudak z Placówki Straży Granicznej i Strzeżonego Ośrodka dla Cudzoziemców w Białej Podlaskiej. Tematyka wykładu dotyczyła zjawisk uchodźstwa, wielokulturowości, regulacji prawnych i zadań pracowników Straży Granicznej.

20 stycznia

– Zakład Ratownictwa Medycznego zorganizował **wykład otwarty nt. transplantologii. „Przeszczepianie narządów w Polsce”** – tę tematykę przedstawił dr hab. med. Jarosław Czerwiński, z-ca dyrektora Poltransplantu. Dr Małgorzata Dudkiewicz, kierownik Zespołu Centralnego Rejestru Niepokrewnionych Dawców Szpiku i Krwi Pępowinowej opowiedziała o pozyskiwaniu dawców szpiku i przeszczepianiu szpiku w Polsce, zaś ks. Andrzej Zozula przygotował wystąpienie pt. „Nie zabieraj swych organów do nieba, tam wiedzą, że one potrzebne są tylko tutaj”. Szczegóły na temat tego wydarzenia znajdą Państwo na str. 28-29.

22 stycznia

– w ramach projektu „Inżynier budownictwa – zawód z przyszłością” realizowanego przez PSW oraz PPUH „RAPID” Sp. z o.o. w uczelni odbyły się **II Targi Budowlane**. W programie znalazły się: prezentacje wystawców oraz wykłady nt. zmian w prawie budowlanym oraz budownictwa pasywnego. Tego samego dnia zorganizowano **I Seminarium pt. „Opracowanie technologii budowy domów ekologicznych i energooszczędnych z kompozytów wypełniających szkielet drewniany”**, w ramach projektu o tej samej nazwie realizowanego w PSW we współpracy z Państwowym Uniwersytetem Technicznym w Brześciu.

Luty 2015

12 lutego

– w murach uczelni odbyła się **Regionalna konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Postępowanie z raną przewlekłą”**. Organizatorem wydarzenia były: Evereth Publishing Sp. z o.o., Katedra Anatomii Opisowej i Topograficznej Śląskiego Uniwersytetu Medycznego, Głównym Partnerem Konferencji była zaś Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych. W konferencji wzięli udział: lekarze, pielęgniarki, położne oraz studenci, którzy mogli skorzystać z wykładów nieodpłatnie.

Marzec 2015

– Rektor PSW, **prof. zw. dr hab. Józef Bergier otrzymał tytuł Człowieka Roku 2014** w plebiscycie tygodnika lokalnego „Wspólnota Bialska”. Czytelnicy „Wspólnoty...” docenili Pana Rektora, wybierając jego kandydaturę w głosowaniu SMS (zdj. 3).

3 marca

– br. dr Piotr Zajączkowski, duszpasterz małżeństw i rodzin poprowadził w PSW wykład otwarty nt. **„Miłość... i jej rozwój”**.

11 marca

– jak co roku, **w PSW odbył się Dzień Otwarty**, dzięki któremu uczniowie szkół ponadgimnazjalnych zainteresowani studiami w bialskiej uczelni mogli zapoznać się z ofertą edukacyjną, zwiedzić Kampus, wziąć udział

Zdj. 4

Zdj. 5

w konkursach, wykładach otwartych i prezentacjach. W ramach Dnia Otwartego zorganizowano również „Grę o indeks”, warsztaty tematyczne dotyczące ratownictwa medycznego, wirtualną wycieczkę po stolicy Rosji, zajęcia na ścianie wspinaczkowej (zdj. 4, 5).

14 marca

– mimo niesprzyjającej pogody, studenci i pracownicy Państwowej Szkoły Wyższej

uroczyście **zainaugurowali sezon rowerowy**. Wydarzenie to miało na celu promowanie aktywności fizycznej wśród studentów i mieszkańców Białej Podlaskiej.

17 marca

– na zaproszenie Zakładu Pedagogiki prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński, Rektor Pedagogium – Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie wygłosił wykład otwarty pt. „Współczesne tendencje wykluczenia kulturowego, edukacyjnego i społecznego”.

18 marca

– w PSW odbyło się spotkanie z wiceprezesem stowarzyszenia „La Strada. Fundacja Przeciwko Handlowi Ludźmi i Niewolnictwu”, panią Joanną Garnier. Tematem spotkania było „**Niewolnictwo. Handel ludźmi**”.

25 marca

– studentka Pedagogiki, **Anna Sławińska**, została **Miss PSW 2015**. Najpiękniejsza studentka Państwowej Szkoły Wyższej, oprócz możliwości reprezentowania uczelni na Ogólnopolskich Wyborach Miss PWSZ, wygrała również wycieczkę do Hiszpanii. Pierwszą wicemiss oraz miss publiczności została Katsiaryna Nestsioruk z trzeciego roku tu-

rystyki i rekreacji, a II wicemiss – Dominika Brzozowska z pierwszego roku studiów magisterskich na kierunku pielęgniarstwo. Galę Miss PSW uświetniły występy uzdolnionych studentów oraz pokaz sekcji tańca towarzyskiego (zdj. 6).

Kwiecień 2015

9 kwietnia

– Zakład Pedagogiki zaprosił wszystkich chętnych na **spotkanie z dr. hab. Leszkiem Plochem, prof. UPH**. W programie spotkania przewidziano pokazową lekcję zajęć tanecznych z grupą osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz wykład „Włączanie społeczne osób uzdolnionych w działania arteterapeutycznych”. Szczegółową relację z tego wydarzenia prezentujemy na str. 26-27.

14 kwietnia

– po raz czwarty odbyła się **Ogólnopolska Konferencja Studenckich Kół Naukowych pn. „Koła naukowe – szkoła twórczego działania”**. Na zaproszenie Koła Naukowego Studentów Turystyki i Rekreacji odpowiedział siedemnaście studenckich kół naukowych, w tym dziesięć działających w PSW; swoje wystąpienia przedstawili również stu-

Zdj. 6

denci z UMCS w Lublinie, UPH w Siedlcach, WSWFIT w Białymstoku, UKSW w Warszawie i PWSZ w Chełmie. Szczegółową relację publikujemy na str. 15.

14-17 kwietnia

– 10-osobowa grupa studentów kierunku **Budownictwo PSW objętych projektem „Budownictwo – kierunek zamawiany” udała się do Budapesztu**. Głównym celem wyjazdu był udział w międzynarodowych targach budownictwa CONSTRUMA 2015,

na których obecnych było około 200 wystawców z ponad 15 krajów świata. Oprócz udziału w Targach studenci zwiedzili m.in. mauretańsko-bizantyjską Synagogę Wielką, Bazylikę św. Stefana, kompleks pałacowy na Wzgórzu Zamkowym. Ich zainteresowanie wzbudziła również ciekawa architektura budapeszteńskich kamienic mieszkalnych oraz miejsc przeznaczonych dla mieszkańców: Centralnej Hali Targowej, Kąpieliska im. Istvána Széchenyego czy hotelu Gellért. W ostatnim dniu pobytu na Węgrzech celem

wizyty studentów była Politechnika Budapeszteńska – jedna z najbardziej specjalistycznych i nowoczesnych uczelni w Europie Środkowo-Wschodniej. Dzięki przychylności Rektora Gábora Peceli młodzie eksperci branży budowlanej zwiedzili sale wykładowe oraz specjalistyczne pracownie (zdj. 7).

17 kwietnia

– absolwenci kierunków **Pielęgniarstwo i Ratownictwo Medyczne wzięli udział w uroczystym wręczeniu dyplomów** i z rąk JM Rektora prof. zw. dra hab. Józefa Bergiera oraz Dziekana Wydziału prof. nadzw. dra hab. n. med. Krzysztofa Jezierskiego odebrali dyplomy ukończenia studiów wyższych. Więcej informacji na ten temat na str. 12.

20-21 kwietnia

– na hali sportowej PSW rozegrany został **dwumecz reprezentacji Polski U21 w futbolu z reprezentacją Holandii**. Organizatorem tego wydarzenia był Lubelski Związek Piłki Nożnej, Urząd Miasta Biała Podlaska, AZS PSW oraz Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej (zdj. 8).

21 kwietnia

– Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych, Katedra Nauk Humanistycznych i Społecznych oraz Zakład Socjologii zorganizował Ogólnopolską Konferencję Naukową

Zdj. 7

„Społeczny wymiar przestępczości – przyczyny i skala zjawiska”. Podczas konferencji obradowali goście m.in. z: PSW w Białej Podlaskiej, UPH w Siedlcach, Uniwersytetu Wrocławskiego, Pedagogium – Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie, Zakładu Karnego w Białej Podlaskiej, Komendy Miejskiej Policji w Białej Podlaskiej, Uniwersytetu Katolickiego w Rużomberku (Słowacja), KUL-u, Akademii Pedagogiki Specjalnej im. M. Grzegorzewskiej w Warszawie, Uniwersytetu Łódzkiego, PWSZ w Sanoku, Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk.

21-22 kwietnia

– odbył się wielki finał **V Ogólnopolskiej akcji rejestracji potencjalnych dawców szpiku** i komórek macierzystych przy współpracy DKMS Polska „Dwa wymazy & do bazy”.

23 kwietnia

– miała miejsce **IV edycja Wampiriady** – honorowej zbiórki krwi oraz rejestracji niespokrewnionych dawców szpiku. Organizatorem wydarzenia było Studenckie Koło Naukowe eRka działające w Zakładzie Ratownictwa Medycznego PSW.

24 kwietnia

– wykład otwarty **„Jak gospodarować małą przestrzenią? kilka przykładów z wysp odległych”** przeprowadził prof. dr hab. Maciej Jędrusik z Zakładu Gospodarki Przestrzennej. Pan Profesor gości na łamach „Białskiego Przeglądu Akademickiego” na str. 38-41, w swojej relacji z podróży do Gabonu.

29 kwietnia

– Sekcja Tańca Towarzyskiego AZS PSW Biała Podlaska zaprosiła na obchody **Międzynarodowego Dnia Tańca**.

Maj 2015

– pismo branżowe pracowników turystyki „Wiadomości turystyczne” po raz kolejny przygotowało ranking szkół wyższych kształcących na kierunkach turystycznych. Jego celem jest wyłonienie uczelni najlepszych pod względem akademickim i najlepiej przygotowujących (praktycznie) do pracy w turystyce. Białska PSW zajęła **8. miejsce w kategorii „szkoły o profilu akademickim”** z wynikiem 123 pkt.

6 maja

– Jego Ekscelencja Biskup Siedlecki Kazimierz Burda oraz Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, Tadeusz Sławecki zaszczytli swą obecnością **IX Konferencję Naukową pt. „Pedagogiczna aksjologia w świetle nauczania św. Jana Pawła II”**, zorganizowaną przez Zakład Pedagogiki PSW. O wydarzeniu tym pisze na str. 16-17 dr Beata Wołosz, kierownik Katedry.

7-8 maja

– Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej wzięła udział w oficjalnych obchodach **Święta 34. Pułku Piechoty**, organizowanych przez władze miasta po raz pierwszy od 1939 roku. Na str. 18-19 publikujemy sprawozdanie z tego wydarzenia.

13-17 maja

– PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej trzeci rok z rzędu uczestniczyła w **międzynarodowym kongresie oraz targach edukacyjnych ERACON** skierowanych do uczelnianych koordynatorów Programu Erasmus+. Kongres oraz czynne uczestnictwo w targach ERACON 2015 pozwoliły naszej uczelni na poznanie nowych europejskich ośrodków akademickich, oraz nawiązanie współpracy w zakresie wymiany studentów i pracowników uczelni między innymi z Tartu Health Care College w Estonii, Izmir University w Turcji czy Technological Educational Institute of Athens w Grecji.

15 maja

– już po raz kolejny studenci i pracownicy uczelni uczcili pamięć św. Jana Pawła II, biorąc udział w **„Dniu Patrona”**. O tym święcie całej społeczności akademickiej PSW pisze pani Sylwia Koczorowska, główny organizator przedsięwzięcia, na str. 14.

16 maja

– w Parku Radziwiłłowskim kolejny raz odbyła się **„Wielka Majówka z PSW”**. Licznie przybyli białczanie mieli okazję podziwiać występy utalentowanych studentów PSW i uczniów ALO, zapoznać się z niebanalnie zaprezentowaną ofertą edukacyjną wszystkich kierunków studiów, wziąć udział w konkursach i skorzystać z licznych atrakcji. O majówce piszą na str. 10-11 studentki Ekonomii PSW, Beata Samek i Małgorzata Tymicka.

Zdj. 8

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

18-19 maja

– Państwowa Szkoła Wyższa oraz Instytut Medycyny Wsi w Lublinie zaprosiły na **IV edycję Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Aktywność fizyczna i odżywianie w zdrowym stylu życia”**, która odbyła się w Uroczysku Zaborek. Podczas konferencji swoje wystąpienia zaprezentowali przedstawiciele uczelni: PSW w Białej Podlaskiej, AWF we Wrocławiu, PWSZ w Zamościu, AWF w Krakowie, WSH we Wrocławiu, AWF w Katowicach, PWSZ w Krośnie, Wschodnioeuropejskiego Narodowego Uniwersytetu Łesi Ukrainki w Łucku, Uniwersytetu Rzeszowskiego, UMCS w Lublinie.

18 maja

– w auli Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II odbyła się **Ogólnopolska Konferencja poświęcona obchodom Jubileuszu 10-lecia Uniwersytetu Trzeciego Wieku**. Gości przywitały: Kanclerz PSW, dr Doro- ta Karwacka i przewodnicząca UTW, Ewa Kuczeńska. Głos zabrał JM Rektor prof. zw. dr hab. Józef Bergier, pomysłodawca utworzenia UTW w PSW w Białej Podlaskiej. Swoją obecnością konferencję zaszczyli: Prezydent Miasta Biała Podlaska, Dariusz Stefaniuk, liczni goście z Białej Podlaskiej, a także z zaprzyjaźnionych UTW z Białegostoku, Brześcia, Międzyrzecza Podlaskiego i Filii Lubelskiego UTW z Białej Podlaskiej. Konferencję uświetniły występy muzyczne i taneczne, atrakcją była także możliwość zwiedzenia miasta oraz uroczysta kolacja.

19-20 maja

– tradycyjne **Juwenalia, zorganizowane wspólnie przez PSW i AWF Biała Podlaska**, jak co roku zgromadziły rzeszę studentów. Odbyły się liczne konkursy, występy kabaretów oraz koncerty, m.in. zespołu Łąki Łan i Weekend.

21 maja

– Zakład Bezpieczeństwa Narodowego PSW, we współdziałaniu z Akademią Obrony Narodowej oraz Uniwersytetem Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach zorganizował **II Ogólnopolską Konferencję Naukową pt. „Perspektywy rozwoju bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej”**. W konferencji udział wzięli prelegenci z: PSW, AON, Politechniki Rzeszowskiej, Krakowskiej Akademii im. A.F. Modrzewskiego i UPH.

21 maja

– w Lesznie odbyły się **Ogólnopolskie Wybory Miss Studentek PWSZ**. Katsiaryna Nestsaruk, studentka Turystyki i Rekreacji, reprezentantka Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej założyła koronę Miss Polski Studentek PWSZ. II Wicemiss wybrano Annę Sławińską, studentkę Pedagogiki Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej (zdj. 9).

*Źródło: pswbp.pl, utw.pswbp.pl,
informacje przekazane
przez Dyrektora Gabinetu Rektora,
Katedry PSW, Sekcję Promocji PSW
biuro projektu
„Budownictwo – kierunek”;
Zdjęcia: zdj. 6 – słowopodlasia.pl,
autor: Adam Trochimiuk,
pozostałe zdjęcia: archiwum PSW*

Zdj. 9

IV Wielka Ma

16 maja 2015 roku Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej już po raz czwarty miała przyjemność zorganizować Wielką Majówkę z PSW, która, podobnie jak w roku poprzednim, odbyła się w Parku Radziwiłłowskim. Impreza, skierowana do wszystkich mieszkańców Białej Podlaskiej oraz okolic, przyciągnęła rzesze zainteresowanych, na których czekały niezliczone atrakcje.

Tegoroczna Majówka rozpoczęła się o godzinie 11:00. Na scenie głównej goście mogli ujrzeć między innymi pokaz pantomimy pt. „Transplantologia to nie handel organami” przygotowany przez Studenckie Koło Naukowe „eRka”, pokaz mody pt. „Wojsko na wesoło” zaprezentowany przez uczennice Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego, jak również występy Talentów PSW. Dużym zainteresowaniem cieszyły się również występy Sekcji Tańca Towarzyskiego AZS PSW, Grupy Tanecznej Jazz Oleny Bielani oraz pokaz fitness w wykonaniu studentów Turystyki i Rekreacji. Na scenie nie zabrakło również występów muzycznych, kabaretowych oraz quizów z nagrodami. Największym zainteresowaniem cieszyły się jednak stoiska poszczególnych kierunków, które oferowały szereg atrakcji tematycznych – związanych z profilem studiów.

Katedra Zdrowia

Na stanowisku studentów kierunku Pielęgniarstwo studenci mierzyli poziom BMI, ciśnienie tętnicze oraz poziom glukozy we krwi. Przedstawione zostały sposoby opatrywania ran oraz zasady profilaktyki próchnicy. Dla najmłodszych zorganizowano liczne gry i zabawy tematyczne.

Studenci Ratownictwa medycznego zaprezentowali BLS, czyli podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dorosłych i dzieci, sposoby zabezpieczeń urazów kości i stawów. Na danym stanowisku chętni mogli dokonać badania tętna, ciśnienia i saturacji. Zakład Zdrowia Publicznego przygotował również zdrowe przekąski oraz tematyczne gry i zabawy dla najmłodszych.

Katedra Ekonomii i Zarządzania

Studenci Bezpieczeństwa Narodowego, Ekonomii, Finansów i Rachunkowości oraz Zarządzania połączyli swe siły tworząc jedno wspólne stoisko z szeregiem atrakcji. Studenci oraz pracownicy Katedry Ekonomii i Zarządzania przygotowali między innymi pokaz wozu strażackiego oraz wozu Straży Granicznej, ekonomiczne zagadki logiczne, łamigłówki matematyczne oraz konkurs na portret „Prezesa”. Zainteresowani mieli również możliwość zrobienia zdjęcia w tradycyjnej czapce i todze studenta. Dorośli oraz młodzież mogli wziąć udziału w teście predyspozycji zawodowych. Dużym zainteresowaniem cieszyło się również koło fortuny oraz słodki poczęstunek, jakim były pyszne gofry.

Katedra Kultury Fizycznej i Fizjoterapii

Turystyka i Rekreacja przygotowała szereg gier i zabaw z wykorzystaniem sprzętu rekreacyjnego, takiego jak pedalo, narty letnie czy szczudła. Studenci przygotowali również pokazy fitness z wykorzystaniem piłek oraz stepów. Ponadto zaprezentowana została wystawa zdjęć absolwentów Turystyki i Rekreacji pracujących w branży. Najmłodszy goście mieli możliwość poznania sztuki twistowania, czyli tworzenia zwierzątek z balonów.

Studenci oraz pracownicy Fizjoterapii przygotowali zajęcia usprawniające o charakterze wzmacniającym oraz ćwiczenia uelastyczniające mięśnie, czyli stretching oraz pilates. Ponadto dzieci mogły wziąć udział w grach i zabawach usprawniających. Największym zainteresowaniem cieszyły się jednak masaże klasyczne szyjnego odcinka kręgosłupa.

Katedra Nauk Technicznych

Studenci Budownictwa na swoim stanowisku przygotowali Kącik Małego Budowlanca, gdzie dzieci mogły tworzyć własne konstrukcje z kostek gipsowych. Zaintere-

jówka z PSW

sowani mogli również podziwiać makietę domu szkieletowego oraz projekty budynków, przygotowane przez studentów Budownictwa. Ponadto zaprezentowane zostały specjalistyczne programy graficzne oraz sposoby ich wykorzystania. Studenci wykazali się niezwykłą pomysłowością przygotowując poczęstunek „Tak jak na budowie”.

Na stoisku Zakładu Informatyki zostały zaprezentowane mikroprocesory. Zainteresowani mieli również możliwość obejrzenia prezentacji multimedialnej przedstawiającej lasery, wydruki 3D oraz mikroskopy elektronowe. Zgodnie z zasadą „przez żołądek do serca” Zakład Informatyki przygotował poczęstunek – zwiedzający mogli spróbować regionalnych placków przygotowanych przez zespół „Lewkowianie” z Dokudowa.

Studenci kierunku Mechanika i Budowa Maszyn przygotowali prezentację silników Stirlinga oraz wydruków 3D. Największe zainteresowanie gości wzbudził jednak symulator lotu dronem.

Katedra Nauk Humanistycznych i Społecznych

Studenci kierunku Pedagogika zaprezentowali informację edukacyjną pt. „Sprawdź jakim jesteś rodzicem”. Zainteresowani mogli skorzystać z porad psychologicznych i pedagogicznych skierowanych do dzieci, młodzieży oraz rodziców. Zorgani-

zowane zostały również zajęcia artystyczne, rysowanie laurki na Dzień Matki i Ojca oraz twistowanie balonów. Dzieci mogły również sprawdzić się na torze przeszkód oraz wziąć udział w zabawie z chustą animacyjną.

Studenci Filologii Angielskiej przygotowali prezentację metod skutecznej nauki języka angielskiego. Zainteresowani mieli możliwość wypicia „Herbaty u Królowej” oraz skosztowania przygotowanych dla nich smakołyków. Na najmłodszych czekały atrakcje, takie jak fotościanka oraz malowanie twarzy.

Filologia Rosyjska zaprezentowała przepiękne tradycyjne stroje rosyjskie. Studenci przygotowali zabawę pt. „Matrioszkowy zawrót głowy”, dzięki której można było stworzyć własną matrioszkę. Przygotowana została degustacja herbatki z samowara, blinów w różnych smakach i pielmieni. Studenci przebrani za bohaterów znanej bajki rosyjskiej – Wilka i Zająca – częstowali smakołykami. Ponadto dzieci miały możliwość posłuchania czytanej przez studentów książki „Penka”. Następnie na jej podstawie została przygotowana krótka inscenizacja. Również i na tym stanowisku została przygotowana fotościanka, przy której każdy chętny mógł zrobić sobie zdjęcie.

Na stanowisku Zakładu Socjologii znalazł się budzący wielkie zainteresowanie namiot indiański. Każdy chętny mógł nauczyć się strzelania z łuku, jak i spróbować słodkich przekąsek.

Katedra Nauk o Środowisku

Przyszli inżynierowie z kierunku Gospodarka Przestrzenna przygotowali makietę skateparku oraz szereg gier i zabaw dla dzieci – konkursy, rebusy, krzyżówki, zgadywanki z użyciem mapy, kolorowanki. Goście mieli możliwość zrobienia zdjęcia przy fotościance oraz poczęstowania się smakowitym popcornem.

Inżynieria Geologiczna zaprezentowała wystawę skamieniałości wymarłych zwierząt. Na dzieci czekały atrakcje, takie jak tworzenie balonowych dinozaurów oraz malowanie twarzy. Studenci Rolnictwa przygotowali wystawę prac projektowych oraz liczne konkursy z nagrodami. Najmłodszy zainteresowani mieli możliwość przyozdobienia twarzy pięknymi malunkami.

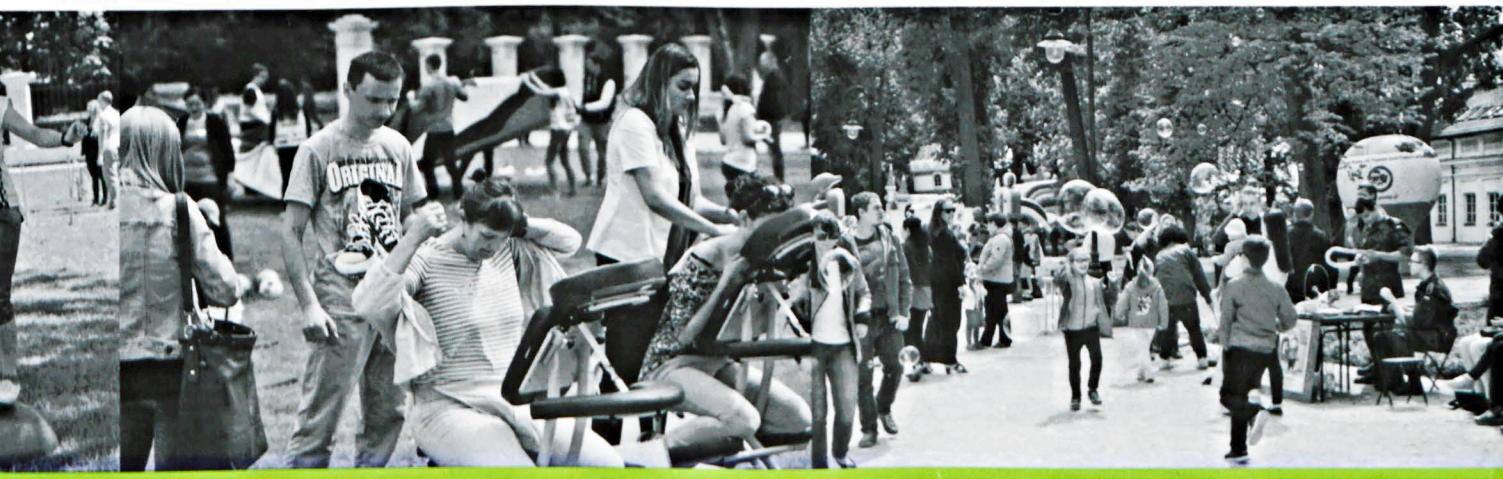
Akademickie Liceum Ogólnokształcące

Uczniowie Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego przygotowali własne stanowisko. Licealiści zorganizowali liczne konkursy i zabawy dla dzieci, dmuchanie balonów – zwierzątek, malowanie twarzy i puszczanie baniek mydlanych. Dzięki uczniom również można było zobaczyć przemarsz klas mundurowych z piosenką.

W Parku Radziwiłowskim nie zabrakło również wielu innych atrakcji, takich jak przejażdżka konno wierzchem bądź na bryczce, czy też dmuchane zamki i ślizgawki.

Beata Samek

Małgorzata Tymicka
Studentki Ekonomii PSW

By leczyć ciało ludzkie, konieczna jest wiedza o całości zjawisk*

17 kwietnia 2015 r. w PSW w Białej Podlaskiej na Wydziale Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów absolwentom studiów I stopnia na kierunku Pielęgniarstwo oraz Ratownictwo Medyczne.

Absolwenci kierunku Pielęgniarstwo i Ratownictwo Medyczne otrzymali z rąk JM Rektora prof. zw. dra hab. Józefa Bergiera oraz Dziekana Wydziału prof. nadzw. dra hab. n. med. Krzysztofa Jeziorskiego dyplomy ukończenia studiów wyższych. Kierunek Pielęgniarstwo ukończyło 69 absolwentów, zaś kierunek Ratownictwo Medyczne ukończyło 34 absolwentów. Absolwenci kierunku Pielęgniarstwo złożyli przysięgę, a także otrzymali pamiątkowe czepki – symbol zawodu pielęgniarskiego, które wręczyła doc. dr Stanisława Spisacka.

W trakcie uroczystości wyróżniono absolwentów, którzy uzyskali najwyższe średnie z całego okresu studiów:

Pani Beata Mackiewicz (Pielęgniarstwo),
Pani Wioletta Martynowska oraz Pan Michał Brzeziński (Ratownictwo Medyczne).

Listy gratulacyjne za najlepiej napisane prace dyplomowe otrzymali:

Kierunek Pielęgniarstwo:

Pani Monika Aftaruk,
Pani Elżbieta Staniak,
Pani Krystyna Waszczuk,
(promotor – doc. dr Stanisława Spisacka).
Pani Alina Szostakiewicz,
Pani Joanna Otroba,
(promotor – dr Barbara Sokołowska).
Pani Katarzyna Klajda,
Pani Karolina Myc,
(promotor – dr Anna Ślifirczyk).

Kierunek Ratownictwo Medyczne

Pani Ewelina Szarubka,
Pan Mateusz Bukrzewski,
(promotor – prof. dr hab. Krzysztof Turowski).
Pani Angelika Borsuk,
(promotor – prof. dr hab. Aleksander Olejnik).
Pan Jarosław Pomorski,
Pani Patrycja Wojewoda,
Pan Jakub Kamecki,
Pan Tomasz Łochina,
(promotor – prof. nadzw. dr hab. n. med. Krzysztof Jeziorski).

Za wkład pracy na rzecz uczelni, za działalność społeczną w różnych dziedzinach życia akademickiego zostały przygotowane wyróżnienia.

Wyróżnienia za czynną pracę w Kole Naukowym „eRka” działającym przy Zakładzie Ratownictwa Medycznego otrzymali:

Pani Angelika Borsuk,
Pani Wioletta Martynowska,
Pani Ewelina Szarubka,
Pan Jarosław Pomorski,
Pan Mateusz Bukrzewski,
Pan Konrad Rechnio.

Wyróżnienia za czynną pracę w Kole Naukowym „Diagnoza” działającym przy Zakładzie Pielęgniarstwa otrzymali:

Pani Kinga Pawłowska,
Pani Angelika Użyńska,
Pani Monika Aftaruk,
Pani Marta Hajbos,
Pani Karolina Mątewka.

Wyróżnienia za czynną pracę w Kole Naukowym „Wolontariat na rzecz dzieci” Przyjaciół serca – pomagam, bo chcę” otrzymali:

Pani Małgorzata Nasiłowska,
Pani Karolina Mątewka,
Pani Patrycja Kozak,
Pani Katarzyna Sawczuk,
Pani Magdalena Makowska.

W uroczystości udział wzięli także wiceprezydent Miasta Biała Podlaska, Pan Adam Chodziński, Pani Elżbieta Celmer vel Domańska – Przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Białej Podlaskiej, Pan Jerzy Paluszkiewicz – Ordynator Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii Szpitala Specjalistycznego w Białej Podlaskiej oraz nauczyciele akademicki i rodzice absolwentów. Zakończenie uroczystości zwieńczyła część artystyczna w wykonaniu studentów naszej uczelni. Wszystkim absolwentom gratulujemy.

Grzegorz Nowakowski
Sekretariat Katedry Nauk o Zdrowiu
i Nauk Społecznych
Zdjęcia: Joanna Żuk
*Hipokrates

Przemówienie

Dziekana Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych, prof. nadzw. dr. hab. dr. n. med. Krzysztofa Jeziorskiego

Drodzy młodzi Przyjaciele! Absolwenci kierunku Pielęgniarstwo i Ratownictwo Medyczne!

Chciałem wyrazić radość z możliwości uczestniczenia w tej wyjątkowej uroczystości, gdyż dzisiaj polskie środowisko medyczne wzbogaci się o 69 nowych pielęgniarek i 34 ratowników medycznych.

Dzisiaj jest szczególny dzień w Waszym życiu – dyplomatorium. Jeszcze w Waszej pamięci są wrażenia z Waszej pierwszej ważnej uroczystości na Uczelni – immatrykulacji i wręczenia indeksów. Finałem trudnych wyzwań i uhonorowaniem solidnej nauki jest dzisiejsza uroczystość wręczenia dyplomów, która stanowi jednocześnie dzień przejścia w etap dorosłości zawodowej – niezwykle ważny początek zdobywania doświadczenia w pracy zawodowej.

Za chwilę otrzymacie Państwo dyplomy, które otwierają drogę do nowej rzeczywistości. Dla części z Państwa będzie to zapewne koniec nauki, zdobyliście bowiem Państwo zawód, który teraz będziecie mogli z powodzeniem wykonywać. Dla innych spośród Państwa jest to natomiast możliwość dalszego zdobywania wiedzy i zyskiwania kolejnych laurów. Już wkrótce będziecie musieli dokonać bardzo ważnych wyborów, rzutujących na całe Państwa dalsze życie. Niezależnie od tego, jakie podejmiecie decyzje i co postanowicie, życzę Państwu z całego serca, aby obrana droga okazała się słuszną, przyniosła wiele sukcesów i zadowolenia.

Szanowni Państwo!

Rola dzisiejszej uroczystości jest wyjątkowa, gdyż studia w naszej uczelni kończy wyjątkowa grupa studentów – grupa osób, która po

trudnych i żmudnych studiach, licznych zaliczeniach i egzaminach uzyskała tytuł licencjata, ale także grupa ludzi, która prawdopodobnie w większości przypadków podejmie trudną i odpowiedzialną pracę ratowania życia ludzkiego w zawodzie pielęgniarki/pielęgniara i ratownika medycznego. Jest to niezwykle odpowiedzialne wyzwanie, ale i zarazem wyjątkowy dar, gdyż jako nieliczni wykonując swój ciężki zawód będziecie blisko człowieka nie tylko w jego wymiarze transcendentnym, ale i fizycznym, poprzez badanie, pielęgnowanie i uczestniczenie w procesie leczenia. Na tym polega wyjątkowość Waszego zawodu. Żaden inny zawód, poza lekarzem, fizjoterapeutą nie jest tak blisko człowieka i nie służy tak człowiekowi jak praca, którą będziecie wykonywali.

Z pewnością nie czeka was łatwe zadanie. Nieraz staniecie w obliczu sytuacji dramatycznych: umierania pacjentów, opieki terminalnej nad chorym, beznadziejnego stanu zdrowia waszych podopiecznych, niejednokrotnie nieuzasadnionych i krzywdzących osądów ze strony pacjentów i ich rodzin, trudności w znalezieniu pracy zgodnie ze swoimi kwalifikacjami, nienajlepszych zarobków, konieczności godzenia życia zawodowego z życiem prywatnym, zwłaszcza w kontekście pełnienia kilkudziesięciogodzinnych lub kilkunastogodzinnych dyżurów i pracy zmianowej. Ale wierzę, że to wszystko zostanie Wam zrekompensowane przez świadomość, że w odróżnieniu od absolwentów innych kierunków studiów w naszej uczelni posiadacie dar i wiedzę ratowania życia ludzkiego. Tego poczucia nigdy Wam już nikt nie odbierze, a świadomość, że komuś uratowaliście życie jest chyba najlepszym podziękowaniem.

Chciałem w tym miejscu przytoczyć wyniki ogłaszanego corocznie rankingu zaufania do profesji, w którym zawód pielęgniarki i pielęgniara oceniany jest bardzo wysoko, gdyż aż 78% Polaków darzy pielęgniarki i pielęgniarzy zaufaniem. To wielki kapitał Państwa środowiska, ale to także pokazuje, jak ogromna odpowiedzialność na Państwu ciąży.

Drodzy Absolwenci!

Na dyplomach, które za chwilę Państwo otrzymają, obok nazwisk Rektora i Dziekana jest pieczęć naszej uczelni, co oznacza, że już nigdy nie przestaniecie być związani z Uczelnią. Oznacza to dla Was, Drodzy Młodzi Przyjaciele, wielkie zobowiązanie, gdyż już zawsze będziecie Jej wizytówką, dumnie krocząc przez życie, które z pewnością oprzecie na szacunku, przyjaźni i walce o to, w co wierzycie. Ale z drugiej strony pieczęć ta oznacza, że zawsze możecie liczyć na naszą uczelnię i jej kadrę nie tylko w tych dobrych, ale i trudnych sytuacjach życiowych, kiedy potrzebować będziecie rady czy wsparcia.

Istnieje nieustanny obowiązek dokształcania się i bycia na bieżąco z najnowszymi badaniami. Chciałbym, aby łaćńska sentencja „niewiedza uznana jest za winę” pozostała Waszym mottem. Proszę Was o zachowanie dobrych wspomnień z czasów nauki i życząc Wam spełnienia zawodowego.

Korzystajcie z tego dyplomu, który Wam za chwilę wręczymy, właściwie wykorzystujcie wiedzę i umiejętności, które zdobyliście w naszej Uczelni. Życzę Państwu wszystkiego najlepszego i apeluję jednocześnie, abyście nie spoczywali na laurach i realizowali swoje plany, nawet jeśli wydają się one trudne i odległe.

Dzień Patrona w PSW

Dzień Patrona w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II to święto wszystkich pracowników i studentów Uczelni noszącej imię wielkiego Polaka, Świętego Papieża Jana Pawła II. W tym roku akademickim w uroczystości, która odbyła się 15 maja 2015 r., wzięli udział studenci, nauczyciele akademicy, profesorowie oraz władze Uczelni z Rektorem, prof. zw. dr. hab. Józefem Bergierem na czele.

Na wstępie nowoutworzony Studencki Zespół Muzyczny PSW „Different” odśpiewał Hymn Rodziny Szkół im. Jana Pawła II na melodię „Barka”. Po wspólnym wykonaniu hymnu Rektor PSW wygłosił słowo wstępne nawiązując do spotkania w Watykanie z Janem Pawłem II. Prof. Bergier podkreślił, że to wydarzenie było inspiracją do nadania imienia Papieża Jana Pawła II naszej Uczelni. Następnie wystąpił zaproszony gość – Diecezjalny Koordynator Światowych Dni Młodzieży Siedlce-Kraków 2016 – ks. Wojciech Hackiewicz, który przytoczył historię ŚDM i wyświetlił film reklamowy promujący nasz region młodym całego świata, którzy przybędą do Krakowa w 2016 r.

Kolejnym punktem uroczystości był program słowno-muzyczny inspirowany nauczaniem Jana Pawła II pt. „List do młodych”. Wystąpili utalentowani studenci: Jolanta Fijałek, studentka III roku Pedagogiki recytowała słowa Jana Pawła II z „Listu do młodych” i śpiewała piosenkę do filmu „Polski Teolog Karol Wojtyła”. Zespół Muzyczny Studentów PSW „Different” na czele z Moniką Aftaruk, studentką I roku studiów magisterskich kierunku Pielęgniarstwo i Damianem Trzpilem, studentem II roku kierunku Pedagogika wykonał dwa utwory: „Iść w stronę słońca” i „Nieodkryty ląd”. Zespół Different reprezentowali także: Paulina Karwowska – Pedagogika II rok, Lizaveta Saroka – Ratownictwo Medyczne I rok, Aleksander Jurkitewicz – Ratownictwo Medyczne I rok,

Jurii Slabyk – Turystyka i rekreacja I rok, Witali Itaszczuk – Socjologia I rok, Vladyslav Franchuk – Turystyka i rekreacja I rok. „Różni” – bo z różnych krajów; grali na różnych instrumentach tę samą muzykę w imię Wielkiego Patrona Jana Pawła II, który zawsze młodych jednoczył i wciąż łączy.

Pani Justyna Frodel z Rudy Śląskiej – studentka Górnośląskiej Wyższej Szkoły Handlowej w Katowicach wygłosiła referat pt. „Pedagogiczna aksjologia Jana Pawła II jako odpowiedź na potrzeby wychowawcze współczesnego świata”. Na cześć Patrona naszej szkoły Jana Pawła II studenci Sekcji Tańca Towarzyskiego AZS PSW pod kierownictwem dyplomowanego instruktora tańca sportowego, Anny Sławińskiej – studentki III roku kierunku Pedagogika wykonali taniec standardowy pod hasłem „Taniec jest radością życia, zabawą, świętem, tańczyć, to przekształcać siebie w dzieło sztuki”.

Na tę okoliczność nie zabrakło także „papieskich kremówek”. W Holu Głównym przed Aulą 159R stał stół z daszkiem, zaopatrzony w „papieskie kremówki” i tabliczka ze słowami Papieża „Po maturze chodziliśmy na kremówki, Wadowice 16 czerwca 1999 r.”. Podczas 15-minutowej przerwy studenci PSW częstowali gości i zebraną społeczność akademicką pysznymi kremówkami.

Po „przerwie kremówkowej” Brac Akademiczka mogła podziwiać talenty w Akademickim Przeglądzie Talentów pod hasłem „Talent to

dar”. Studenckie talenty zostały zaprezentowane przez Karolinę Tarasiuk – studentkę III roku kierunku Bezpieczeństwo Narodowe i krasomówcę – Grzegorza Juszcuka, studenta III roku kierunku Finanse i Rachunkowość. Studenci prezentowali swoje talenty w następującej kolejności: Joanna Jówko, Pielęgniarstwo III rok – wokal, Valeria Yakimovich, Turystyka i Rekreacja I rok – taniec indyjski, Katarzyna Szachowa, Ekonomia III rok – wokal, Olena Bielani, I rok mgr Turystyka i rekreacja – dyplomowany choreograf tańca, instruktor Sekcji Tańca AZS PSW (wystąpiła solo i dwa razy ze swoją sekcją w tańcu sportowym), Tatiana Koretska, I rok Turystyka i rekreacja – gimnastyka artystyczna (wielki talent), Alisa Dodonowa, II rok Informatyka – gra na akordeonie i taniec w sekcji tanecznej, Marcin Fiedorszyn, Pedagogika I rok – Beat Box, Karolina Tarasiuk – wokal, Katarzyna Lemiaczowa, Filologia Angielska I rok – wokal. Na koniec wystąpili w duecie utalentowani konferansjerzy: Elwira Szalecka – Bezpieczeństwo Narodowe III rok i Mateusz Nitychoruk – Zarządzanie III rok, śpiewając piosenkę „Ale to już było”. Widowia ze wzruszeniem oklaskiwała naszych utalentowanych artystów.

Ostatnim punktem programu było rozstrzygnięcie przez Akademickie Liceum Ogólnokształcące Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej Międzyszkolnego Konkursu Plastycznego pt. „Pamiętamy o Janie Pawle II”, który przygotowała mgr Marta Chazan, a nagrody zwycięzcom wręczyła Pani Dyrektor, mgr Elżbieta Zaremba.

Na zakończenie Rektor PSW podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania Dnia Patrona Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Podsumowując uroczystość, Rektor wyraził radość z odkrywania studenckich talentów w naszej Uczelni.

*mgr inż. Sylwia Koczorowska
Główny specjalista PSW*

IV OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA STUDENCKICH KÓŁ NAUKOWYCH „KOŁA NAUKOWE – SZKOŁĄ TWÓRCZEGO DZIAŁANIA”

14 kwietnia 2015 roku w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyła się czwarta Ogólnopolska Konferencja Studenckich Kół Naukowych nt. „Koła Naukowe – szkołą twórczego działania”.

Organizatorem tej cyklicznej konferencji było Koło Naukowe Studentów Turystyki i Rekreacji pod opieką dr Joanny Baj-Korpak. Cennymi radami oraz niezastąpioną pomocą organizacyjną służyli również pracownicy Zakładu Turystyki i Rekreacji. Szczególne podziękowania składamy na ręce mgr Małgorzaty Parafiniuk, mgr Edyty Kozłowskiej oraz dr Eweliny Niżnikowskiej.

Głównym celem obrad było stworzenie interdyscyplinarnego forum do prezentacji osiągnięć naukowych oraz wymiany poglądów przez studentów należących do uczelnianych kół naukowych. Zgłoszenia nadesłało siedemnaście studenckich kół naukowych, w tym dziesięć kół funkcjonujących w Państwowej Szkole Wyższej w Białej Podlaskiej:

- Koło Naukowe Studentów Turystyki i Rekreacji,
- Koło Naukowe „Zdrowie”,
- Koło Naukowe „eRka”,
- Studenckie Koło Naukowe „Progress”,
- Koło Naukowe Studentów Socjologii,
- Studenckie Koło Naukowe Rusycystów,
- Koło Naukowe Zakładu Budownictwa,
- Studenckie Koło Naukowe Zakładu Kierunku Rolnictwo,
- Koło Naukowe „Klub Pedagoga”,
- Koło Naukowe Studentów Gospodarki Przestrzennej,
- Koło Naukowe Pedagogów i Animatorów Zabawy (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie),
- Koło Naukowe Logistyków (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach),
- Koło Komunikacji Niewerbalnej (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie),

- Koło Naukowe Teorii i Metodyki Wychowania Fizycznego (Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego i Turystyki w Białymstoku),
- Koło Naukowe Studentów Psychologii – Sekcja Seksuologiczna (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie),
- Studenckie Koło Naukowe Agrobiznesu (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie),
- Studenckie Koło Naukowe Hodowców Zwierząt (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach).

Uroczystego otwarcia konferencji dokonała dr inż. Agnieszka Smarzewska – Prorektor właściwy do spraw studenckich Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej. Uczestników konferencji przywitała również Prodziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych – dr Joanna Marchel oraz Kierownik Zakładu Turystyki i Rekreacji – dr Ewelina Niżnikowska. Na obrady przybyli również opiekunowie naukowcy, nauczyciele akademicy i liczni studenci naszej uczelni.

Konferencję prowadzili studenci kierunku Turystyka i Rekreacja – Aleksandra Lewczuk (I rok, studia drugiego stopnia) oraz Daniel Aleksandrowicz (III rok, studia pierwszego stopnia). W sprawach technicznych pomocą służył Mateusz Łaziuk (II rok, studia drugiego stopnia).

W trzech sesjach zaprezentowano trzydzieści siedem referatów. Tematyka wystąpień dotyczyła zarówno nauk o zdrowiu i kulturze fizycznej, jak i obszaru nauk ekonomicznych, technicznych i społecznych, a także w dużej mierze zagadnień rolniczych.

Po zakończeniu obrad Komisja Konkursowa w składzie: dr Olga Filipiak, dr Agnieszka Gałęcka, dr Agnieszka Kozak, dr Wiesław Romanowicz oraz doc. dr Jarosław Żbikowski po burzliwej naradzie wyłoniła zwycięzców w konkursie na najlepsze wystąpienie, wyróżniając trzy doniesienia:

- **Martyny Terebus, Katarzyny Włodarskiej, Emilii Zyskowskiej**, „Świadomość własnej seksualności u kobiet w świetle zmiennych osobowościowych” (Koło Naukowe Studentów Psychologii – Sekcja Seksuologiczna, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, opiekun naukowy – mgr Dominik Gołuch);

- **Pauliny Kality**, „Czas jako aktualna idea historii filozofii” (Koło Komunikacji Niewerbalnej, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, opiekun naukowy – dr hab. Cezary Mordyka);

- **Eweliny Parafinśkiej**, „Obraz dziecka w twórczości wybranych malarzy rosyjskich XIX wieku” (Studenckie Koło Naukowe Rusycystów, Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej, opiekun naukowy – mgr Joanna Kozak-Solarz).

Zwycięzcy konkursu otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz upominki. Każdy autor wygłoszonego referatu odebrał certyfikat potwierdzający uczestnictwo w konferencji.

Oficjalnego podsumowania i zakończenia obrad dokonała dr Joanna Baj-Korpak – Opiekun Koła Naukowego Studentów Turystyki i Rekreacji.

Wszystkim prelegentom, opiekunom studenckich kół naukowych oraz licznie przybyłym słuchaczom w imieniu organizatorów konferencji DZIĘKUJEMY.

Do zobaczenia na kolejnych obradach!

*dr Joanna Baj-Korpak
Opiekun Koła Naukowego
Studentów Turystyki i Rekreacji
Zdjęcia: Małgorzata Parafiniuk*

„PEDAGOGICZNA AKSJOLOGIA W ŚWIETLE NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II”

6 czerwca 2015 roku odbyła się w Białej Podlaskiej Konferencja Naukowa pt. „Pedagogiczna aksjologia w świetle nauczania św. Jana Pawła II”. Konferencja została zorganizowana przez Zakład Pedagogiki Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Były to drugie już tego typu spotkanie poświęcone osobie, życiu, twórczości i myśli Ojca Św. Jana Pawła II.

Obrady nawiązywały do problematyki podjętej podczas konferencji zorganizowanej przez (wtedy) Instytut Pedagogiki 20 kwietnia 2005 roku pn. „Pedagogiczne inspiracje w nauczaniu Jana Pawła II”. Wspomniana konferencja odbyła się tuż po śmierci Ojca Świętego, chociaż zaplanowana znacznie wcześniej, miała na celu przybliżyć naszemu środowisku edukacyjne wartości płynące z nauczania Jana Pawła II.

Podczas IX Konferencji omawiano różne aspekty pedagogicznego przesłania myśli głoszonego przez Ojca Św., które budzą z uspienia moralnego, wymagają konsekwencji w myśleniu i działaniu. Wyzwania, jakie stawia przed nami dynamicznie zmieniający się świat sprawiają, że rola pedagoga, nauczyciela, wychowawcy musi ulegać nieustannej aktualizacji. Nawiązując do tradycji pedagogiki chrześcijańskiej, podkreślano ponadczasowość i ponadustrojowość wizji papieskiej pedagogii. Dyskurs koncentrował się w obszarze następujących pól problemowych:

1. Dzieci i młodzież w koncepcji Jana Pawła II.
2. Małżeństwo i rodzina jako wartość w nauczaniu Jana Pawła II.
3. Wartość osoby starszej.

4. Jan Paweł II orędownikiem osób niepełnosprawnych, chorych i cierpiących.

5. Jan Paweł II jako wychowawca do wartości.

6. Osoby wykluczone i marginalizowane w nauczaniu Jana Pawła II.

7. Pedagogiczna aksjologia Jana Pawła II jako odpowiedź na potrzeby wychowawcze współczesnego świata.

Obrady w imieniu gospodarzy zainaugurował prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Konferencję zaszczylił swoim udziałem Jego Ekscelencja Biskup Siedlecki Kazimierz Gurda, który w swoim przemówieniu zaznaczył, że Jan Paweł II cieszył się ogromnym autorytetem na świecie, ale przede wszystkim w Polsce, wśród wszystkich, ale głównie młodych ludzi, których gromadził licznie wokół siebie. Dlatego tak ważne jest to, co przekazywał młodzieży. Biskup zwrócił uwagę, że program wychowawczy proponowany przez św. Jana Pawła II jest oparty na nauce mającej swoje zakorzenienie w Panu Bogu, który jest źródłem niezmiennej Prawdy. Papież podkreślał wartości istotne w wy-

chowaniu, takie jak prawda, wolność, dobro, miłość, godność człowieka, szacunek do życia i dla każdego człowieka.

Następnie głos zabrał Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, Tadeusz Sławecki, który zaznaczył, że wartości, na które wskazywał Św. Jan Paweł II: miłość, godność człowieka, naród, Ojczyzna, odpowiedzialność, pokój, sprawiedliwość, tolerancja, uczciwość, czy wolność – uwzględniane są w podstawie programowej obowiązującej w polskim systemie kształcenia.

Obrady plenarne prowadziła dr Beata Wołosz, która podkreśliła, że chociaż od śmierci Jana Pawła II minęło dziesięć lat, nadal ma nam wiele do przekazania. Jego wskazówki wychowawcze i moralne mają charakter uniwersalny i ponadczasowy. Święty Jan Paweł II odegrał niezwykle ważną rolę w dziejach Polski i świata, jak również w życiu wielu ludzi. Jego przesłanie, szczególnie dla wielu młodych, było swoistym drogowskazem.

Patron naszej uczelni, św. Jan Paweł II, który jest dla nas wzorem wychowawcy, mówił: „Młodzi ludzie potrzebują wychowawców, potrzebują

A AKSJOLOGIA A ŚW. JANA PAWŁA II"

przewodnika, który powinien być autorytetem. Potrzeba afirmacji na tym etapie życia nie oznacza jednak akceptacji wszystkiego. Potrzebują oni bowiem również tego, aby ich poprawiać, stawiać im granice, mówić tak lub nie. Współczesnemu wychowawcy niezbędna jest umiejętność odczytywania znaków czasu. Dzięki niej będzie mógł dostrzec wartości, które pociągają młodzież, jak np.: pokój, wolność, sprawiedliwość, solidarność, postępek".

Obrady plenarne składały się z 2 części. Pierwszą część rozpoczął swoim wykładem ks. prof. zw. dr hab. Marian Nowak z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II i Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej: „Rozwój i jego wychowawcza wartość w pedagogice rozwoju według Jana Pawła II”. Prelegent w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę m.in. na wkład Encykliki *Sollicitudo Rei Socialis* w rozumienie rozwoju człowieka. Jak zauważył ks. prof. zw. dr hab. Marian Nowak – Jan Paweł II mówił, iż: „rozwój domaga się nade wszystko ducha inicjatywy od samych zainteresowanych krajów”, „ważne jest (...), aby narody na drodze rozwoju popierały samopotwierdzenie się każdego obywatela poprzez dostęp do wyższej kultury i swobodnego przepływu informacji. Wszystkie, co mogłoby sprzyjać alfabetyzacji i pod-

nie intensywnego odkrywania ludzkiego «ja» i związanych z nim właściwości oraz uzdolnień. Stopniowo i sukcesywnie odsłania się przed wewnętrznym widzeniem rozwijającej się osobowości młodzieńczej lub dziewczęcej owa specyficzna, poniekąd jedyna i niepowtarzalna – potencjalność konkretnego człowieczeństwa, w którą wpisany jest jakby cały projekt przyszłego życia. Życie rysuje się jako realizacja owego projektu: jako «samourzeczywistnienie»".

Dr hab. Ewa Domagała-Zyśk z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w wystąpieniu pt.: „Aktualność nauczania Jana Pawła II o osobach chorych i niepełnosprawnych” zwróciła uwagę na następujące słowa Jana Pawła II: „Istotna wartość i osobowa godność każdego człowieka nie ulegają zmianie nigdy, niezależnie od konkretnych okoliczności jego życia. Człowiek, nawet ciężko chory lub niezdolny do wykonywania bardziej złożonych czynności, jest i zawsze pozostaje człowiekiem”.

W drugiej części obrad plenarnych wystąpiła m.in. dr hab. prof. Lidia Marszałek (WSNS Pedagogium w Warszawie). W referacie „Ewangelia dziecka» – kilka refleksji na temat potencjału religijnego dziecka” zauważyła, że dzieci są naturalnymi filozofami i teologami – ich ciekawość Boga wydaje się być nienasycona. Relacja z Bogiem tworzy się u dziecka nie tyle przez

pamięci odrzucić przeszłość, w której zakorzeniona jest teraźniejszość. Ludzie starsi dzięki swej dojrzałości i doświadczeniu mogą udzielać młodym rad i cennych pouczeń”.

Po obradach plenarnych pracowano w trzech sekcjach: „Aksjologiczna inspiracja w nauczaniu Jana Pawła II”, „Jan Paweł II wobec problemów rodziny” i „Jan Paweł II wobec problemów ludzi młodych”.

Istotą Konferencji była nie tylko pogłębiona refleksja nad pedagogicznym przesłaniem św. Jana Pawła II, ale przede wszystkim praktyczne zastosowanie Jego nauki. Dlatego podczas Konferencji odbywały się zajęcia warsztatowe: „Jan Paweł II – Papież Rodziny”, przeznaczone dla młodzieży, które prowadziła dr Lidia Pietruszka z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

Konferencja, podczas której podjęto dyskusję dotyczącą różnych aspektów pedagogicznego przesłania, które głosił Ojciec Św., cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem środowiska lokalnego i naukowego. W konferencji wzięli udział wykładowcy z wielu ośrodków naukowych takich jak: Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, WSNS Pedagogium w Warszawie, Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warsza-

Chociaż od śmierci Jana Pawła II minęło dziesięć lat, nadal ma nam wiele do przekazania. Jego wskazówki wychowawcze i moralne mają charakter uniwersalny i ponadczasowy.

stawowemu wykształceniu, które ją pogłębia i uzupełnia, jak proponowała Encyklika *Populorum Progressio* – dalekie jeszcze od urzeczywistnienia w tyłu częściach świata – jest bezpośrednim wkładem w prawdziwy rozwój”.

Następnie ks. dr hab. prof. Stanisław Chrobak z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w swoim referacie pt.: „Promować potencjał dobra i twórczych możliwości”. Jan Paweł II o odkryciu istotnego znaczenia młodości” nawiązał do słów Jana Pawła II, który w Liście apostolskim *Parati Semper* mówił: „Okres młodości jest bowiem czasem szczegól-

zdoływane informacje, ile przez przeżywanie spotkania z Nim.

S. dr hab. Maria Opiela z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II podkreślała, iż Ojciec Św. mówił: „Ludzie starzy pomagają nam mądrzej patrzeć na ziemskie wydarzenia, ponieważ dzięki życiowym doświadczeniom zyskali wiedzę i dojrzałość. Są strażnikami pamięci zbiorowej, a więc mają szczególny tytuł, aby być wyrazicielami wspólnych ideałów i wartości, które są podstawą i regułą życia społecznego. Wykluczyć ich ze społeczeństwa znaczy w imię nowoczesności pozbawionej

wie, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Collegium Da Vinci w Poznaniu, Wyższa Szkoła Informatyki i Umiejętności w Łodzi, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Akademia Wychowania Fizycznego Filia w Białej Podlaskiej, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Uniwersytet Rzeszowski, Uniwersytet Śląski w Katowicach oraz doktoranci, nauczyciele i studenci.

dr Beata Wołoskiuk
Kierownik Zakładu Pedagogiki PSW

Historyczne akcenty w PSW

7 i 8 maja 2015 roku Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej wzięła udział w oficjalnych obchodach Święta 34. Pułku Piechoty, organizowanych przez władze miasta po raz pierwszy od 1939 roku. Ważnym elementem obchodów święta bialskiej jednostki okresu międzywojennego była również pamięć o walce mieszkańców Podlasia o wolność, zarówno z okupantem niemieckim, jak i sowieckim.

Opowieść prawdziwa z lat wojny

7 maja o godz. 11.00 w holu głównym uczelni miało miejsce uroczyste otwarcie wystawy: „Ostatni leśni” – Mazowsze i Podlasie w ogniu 1948–1953, zorganizowanej z inicjatywy Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego PSW. Na wystawę przybyli studenci kierunku Bezpieczeństwo narodowe PSW, uczniowie klas mundurowych Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego PSW, władze samorządowe, posłowie, środowiska kombatanckie, przedstawiciele Koła Białczan oraz rodziny partyzantów. Licznie zgromadzonych gości powitał Kierownik Katedry Ekonomii i Zarządzania, prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz, który zwrócił uwagę na trudną, ważną, a zarazem bolesną historię Polski okresu powojennego. Wskazał przy tym na potrzebę krzewienia patriotyzmu i miłości do Ojczyzny wśród młodzieży, zwłaszcza zaś studentów kierunku Bezpieczeństwo narodowe PSW.

Następnie głos zabrał Prezydent Miasta Biała Podlaska, Dariusz Stefaniuk, który wyraził satysfakcję z powodu eksponowania wystawy w murach Uczelni. Pan Prezydent podkreślił wagę pamięci o „Żołnierzach Wyklętych”, zwłaszcza na Podlasiu. Jednocześnie podziękował organizatorom przedsięwzięcia za trud i zaangażowanie w sprowadzeniu ekspozycji do Białej Podlaskiej.

Po Prezydencie Miasta krótkie przemówienie wygłosił Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, pan Jerzy Fedorowicz, syn Aliny Fedorowicz „Marty” – sanitariuszki Oddziału Partyzanckiego 34. Pułku Piechoty Armii Krajowej „Zenona”. Z nieskrywanym wzruszeniem podziękował władzom uczelni oraz miasta za pamięć o jego matce, wyraził wdzięczność autorom naukowego opracowania zapisków „Marty” z 1944 roku, a także podkreślił związki swojej rodziny z ziemią bialską.

Następnie głos zabrała Pani Prorektor ds. studenckich PSW – dr inż. Agnieszka Sma-

rzewska, która podkreśliła rolę pamięci o bohaterach poległych za Polskę, wskazała także na potrzebę krzewienia patriotyzmu wśród młodzieży oraz organizację podobnych przedsięwzięć w przyszłości.

Po przemówieniach władz i zaproszonych gości historię „ostatnich leśnych” – ich walk, tragicznych losów i skazania na zapomnienie przez ostatnie 50 lat omówił pokrótce pracownik warszawskiego oddziału IPN – dr Mariusz Bechta, pochodzący z Białej Podlaskiej.

Po uroczystości otwarcia wystawy odbyła się promocja książki Aliny Fedorowicz „Marty” – *Na dawnych szlakach. Młody las. Opowieść prawdziwa z lat wojny. Zapiski sanitariuszki oddziału partyzanckiego „Zenona”* (marzec – sierpień 1944), z udziałem autorów naukowego opracowania książki – dr hab. Dariusza Magiera (PSW) oraz dr. Mariusza Bechty (IPN). W promocji publikacji wziął udział również syn „Marty” – pan Jerzy Fedorowicz oraz Poseł na Sejm RP, pan Stanisław Żmijan. Promocja książki zakończyła pierwszy dzień miejskich obchodów Święta 34 pp.

„Ostatni leśni”

Wystawa „Ostatni leśni” – *Mazowsze i Podlasie w ogniu 1948-1953* poświęcona jest likwidacji przez komunistyczny urząd bezpieczeństwa ostatnich oddziałów partyzanckich podziemia niepodległościowego działających na Podlasiu oraz Mazowszu w latach 1948-1953. Na 26 panelach, 1 dioramie i 3 plakatach propagandowych zaprezentowana została historia działających pod koniec lat 40. XX wieku na terenie ówczesnego województwa warszawskiego trzech struktur niepodległościowego podziemia: 16 i 23 Okręgów Narodowego Zjednoczenia Wojskowego oraz 6 Brygady Wileńskiej. Ukazuje ona ciągłości walki dowódców partyzanckich, którzy swój szlak bojowy rozpoczynali jeszcze w czasie okupacji niemieckiej, jak również skalę oporu społecznego na Mazowszu i Podlasiu,

bez którego pomocy i bezinteresownego wsparcia tak długa egzystencja oddziałów leśnych byłaby całkowicie niemożliwa. Jedną z podstawowych części wystawy stanowi dokumentacja (mapy, rozkazy) z operacji pacyfikacyjnych przeprowadzanych przez Urząd Bezpieczeństwa Publicznego, z udziałem wielotysięcznych sił Korpusu Bezpie-

Syn Aliny Fedorowicz, Jerzy, dziękował organizatorom za pamięć o jego matce

czeństwa Wewnętrznego z 1948 r. oraz lat 1951-52, w tym konkretnych obław, w wyniku których następowała fizyczna likwidacja „ostatnich leśnych”. Wystawa znalazła się w Białej Podlaskiej dzięki Instytutowi Pamięci Narodowej – oddział w Warszawie i była czynna w dniach 7-22 maja 2015 r. w holu głównym PSW.

Podlaska tożsamość w XIX i XX wieku...

8 maja 2015 r. w murach naszej Uczelni odbyła się konferencja naukowa organizowana przez Urząd Miasta Biała Podlaska oraz Oddział Instytutu Pamięci Narodowej w Warszawie pt. *Podlaska tożsamość w XIX i XX wieku w perspektywie historycznej i kulturowo-społecznej*. Także to wydarzenie było jednym z elementów trzydniowego Święta 34. Pułku Piechoty w Białej Podlaskiej. Celem konferencji było zainicjowanie dyskusji na temat mechanizmów formowania się nowoczesnej polskiej świadomości narodo-

święto 34. Pułku Piechoty

wej wśród ludności włościańskiej na kresach pounickich Królestwa Polskiego; przejścia po upadku Powstania Styczniowego 1863 r. od narodu historycznego (szlachta) do narodu politycznego (działalność Ligi Narodowej przed I wojną światową). Zadaniem sympozjum było również omówienie przejawów samoidentyfikacji regionalnej Polaków w II Rzeczypospolitej, prześledzenie jej rozpadu pod okupacjami: niemiecką i sowiecką oraz pokazanie skali spustoszenia wśród lokalnych elit podczas sowietyzacji w Polsce Ludowej.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele środowisk naukowych i akademickich repre-

Dr Andrzej Szabaciuk (KUL) w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na ogromną rolę Kościoła Katolickiego jako elementu kształtującego i utrwalającego podlaską tożsamość, zwłaszcza w okresie zaborów. Poruszył przy tym kwestię prześladowania Unitów, nie tylko w Drelowie i Pratulinie, ale także innych rejonach kongresówki oraz zaakcentował to, jak wielką cenę płacili ci ludzie za trwanie w swojej wierze i przywiązanie do polskości. Dr Paweł Borek (PSW) omówił pokrótce historię 34. Pułku Piechoty – od jego powstania w 1918 roku, poprzez walki w wojnie polsko-sowieckiej 1919-1920 r., okres międzywojenny, kiedy jednostka stacjonowała w Białej Podlaskiej – do walk na Pomorzu i w obronie Twierdzy Brzeskiej we wrześniu 1939 roku. Pułk miał ogromny wpływ na życie społeczno-gospodarcze i kulturalne mieszkańców Białej Podlaskiej i okolic, a jego związki z lokalną ludnością były trwałe przez cały okres dwudziestolecia międzywojennego. Społeczeństwo rewanżowało się wojsku dokonując zakupu uzbrojenia w ramach dobrowolnych składek pieniężnych.

Dr hab. Ryszard Polak (AWF) w referacie: *Patriotyzm i kultywowanie tradycji lokalnych w świetle literatury dawnej i współczesnej* przybliżył zebranym kwestię przywiązania do ziemi i narodowej tradycji oraz niemoc Rosji, która w XIX wieku próbowała wynarodowić Polaków na terenie swojego zaboru. Prelegent odniósł się również do czasów współczesnych, kiedy to z zachodu Europy trafia do Polski nachalna antyrodzinna i antytożsamościowa propaganda, mająca na celu zunifikowanie społeczeństw starego kontynentu i oderwanie ich od wielowiekowej tradycji. Prof. R. Polak postawił pytanie, czy mieszkańcom Podlasia i tym razem uda się zachować swoją tożsamość i obronić przed wykorzeniem?

Dr hab. Dariusz Magier (PSW) w wystąpieniu: *Przejawy podlaskiej samoidentyfikacji w XX wieku* zwrócił szczególną uwagę na dezintegrację terytorialną Podlasia po zakończeniu II wojny światowej, zwłaszcza jeżeli chodzi o przesunięcie wschodniej granicy Polski na „linię Curzona”. Spowodowało to, iż powstały zupełnie nowe ramy administracyjne, które nie zawsze odpowiadały podziałowi terytorialnemu z okresu II Rzeczypospolitej.

Prelegent wspominał również o próbach dalszego korygowania granicy wschodniej przez Sowieców na niekorzyść Polski (na zachód od Bugu), które na szczęście nie doszły do skutku, m.in. wobec zdecydowanego sprzeciwu działaczy PKWN.

Mgr Piotr Czyż (Muzeum Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego) swoje wystąpienie poświęcił podlaskiemu ziemiaństwu i jego wielkiemu wpływowi na świadomość narodową mieszkańców Podlasia w XIX i XX na przykładzie rodu Zamoyskich z Różanki. Przedstawił ogromną rolę dworów ziemiańskich w zachowaniu polskości podczas zaborów, wychowaniu patriotycznym swoich rodzin, a także ich zaangażowaniu w działalność społeczną, kulturalną i gospodarczą kraju. Kres ziemiaństwa nastąpił po II wojnie światowej, wskutek reformy rolnej przeprowadzonej przez komunistów we wrześniu 1944 roku.

Jako ostatni wystąpił dr Mariusz Bechta (IPN), z referatem: *Narodowa kontrrewolucja. Przypadek agrarnego nacjonalizmu polskiego na Podlasiu w I połowie XX wieku*. Zaprezentował on kontekst narodowego radykalizmu agrarnego na przykładzie Podlasia w okresie międzywojennym. Dowodził, że tożsamość narodowa na tym terenie była mocno ugruntowana, a utrwalone w lokalnym społeczeństwie wartości powodowały, że Podlasie stało się „matecznikiem” idei narodowej, tocząc nieustanną, pełną poświęcenia walkę o polskość, przetrwanie wiary i wartości przodków.

Zaprezentowane referaty ukażą się w formie książkowej, której promocja ma być jednym z elementów przyszłorocznych obchodów Święta 34. Pułku Piechoty.

Niestety, konferencja nie spotkała się ze zbyt dużym zainteresowaniem lokalnej społeczności. Największą frekwencję stanowiła młodzież klas mundurowych i sportowych Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego PSW, studenci II roku kierunku Bezpieczeństwo narodowe PSW oraz kilku pasjonatów podlaskiej historii, w tym prezydent Białej Podlaskiej, Dariusz Stefaniuk oraz Poseł na Sejm RP, pan Adam Abramowicz.

dr Paweł Borek
Kierownik

Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego

Obrady konferencji Podlaska tożsamość...

zentujący: Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, PSW w Białej Podlaskiej, Akademię Wychowania Fizycznego w Warszawie Filia w Białej Podlaskiej, Instytut Pamięci Narodowej, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Archiwum Państwowe w Siedlcach oraz Muzeum Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego.

Dr Artur Ziótek (UPH) w referacie *Różne obrazy Podlasia: nostalgia i duchowość. W poszukiwaniu idiomu* określił granice historycznego Podlasia, wyjaśnił jego etymologię oraz zmiany terytorialne i administracyjne, jakie dotyczyły omawianego obszaru na przestrzeni ostatnich 200 lat.

Mgr Artur Rogalski (Archiwum Państwowe w Siedlcach) nasz region nazwał „Podlasiem mniejszym”, argumentując przy tym, że został on rozczłonkowany administracyjnie przez Warszawę i Lublin, czego konsekwencje możemy zaobserwować również obecnie, będąc peryferiami wielkich, wojewódzkich aglomeracji.

SENAT AKADEMICKI

Z prac Senatu IV Kadencji PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

XXI posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej z dnia 14 listopada 2014 r.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Przyjęcie zmian w Arkuszu oceny pracownika nauczyciela akademickiego.
5. Przyjęcie uchwały w sprawie zmiany wzoru dyplomów ukończenia studiów (poprawienie czytelności logo uczelni).
6. Podjęcie uchwały w sprawie nieuruchomienia kształcenia na I roku studiów na kierunku inżynieria geologiczna oraz zawieszenia naboru na I rok kierunku mechanika i budowa maszyn.
7. Podjęcie uchwały w sprawie doposażenia w sprzęt laboratoryjny pracowni wytrzymałości materiałów kierunku Budownictwo.
8. Powołanie komisji senackiej do opracowania Regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji.
9. Powołanie komisji senackiej do opracowania regulaminu korzystania z infrastruktury badawczej uczelni.
10. Przyjęcie uchwały senatu w sprawie wymiaru pensum dydaktycznego i zasad jego rozliczania.
11. Przyjęcie uchwały w sprawie wyboru firmy do badania sprawozdania finansowego uczelni za 2014 r.
12. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
13. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
14. Zamknięcie obrad.

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. dr hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

- 22-28.09.2014 wizyta dr. Mehmeta Emina Baynazoglu z Turcji, wykładowcy uczelni partnerskiej Yeni Yuzyil University w Istambule.
- 26.09.2014 Otwarcie Centrum EKO-AGRO-TECH.
- 26.09.2014 Spotkanie integracyjne pracowników PSW w „Dworku Diana”.
- 02.10.2014 Gościliśmy pana Starostę Tadeusza Łazowskiego z delegacją przedstawicieli z Niemiec.
- 06.10.2014 JM Rektor i przedstawiciele Władz uczestniczyli w Uroczystej Inauguracji roku akademickiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.
- 09.10.2014 JM Rektor uczestniczył w Uroczystej Inauguracji roku akademickiego na Politechnice Lubelskiej w Lublinie.
- 13-17.10.2014 Uczestnictwo prof. M. Adamowicza, mgr Agaty Poczarskiej oraz Agnieszki Moniki Kaliszek w Międzynarodowym Tygodniu Szkoleniowym dla Uczelni partnerskich organizowanym przez Katolicki Uniwersytet w Avila (Hiszpania).
- 17-18.10.2014 r. Uczestnictwo prof. M. Tokarskiej-Rodak w uroczystościach inauguracji roku akademickiego oraz obchodach 20-lecia Uniwersytetu Kształcenia Nauczycieli i Nauk Ekonomicznych w Rydze na Łotwie.
- 17.10.2014 Uroczysta Inauguracja roku akademickiego 2014/2015, która po raz pierwszy odbyła się w nowej Hali Sportowej. Gościem honorowym był Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Pan Jacek Guliński. Wykład inauguracyjny nt. „Globalna autostrada” wygłosił prof. Piotr Witkowski.
- 19.10.2014 JM Rektor uczestniczył w Inauguracji roku akademickiego w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie.
- 23.10.2014 JM Rektor uczestniczył w XXI Zgromadzeniu Plenarnym Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych w Zamościu.
- 23-24.10.2014 Uczelnia gościła delegację ze Słowacji z Wydziału Zdrowia Uniwersytetu Preszowskiego. Naszymi gośćmi byli: Dziekan Wydziału Zdrowia – dr h.c. prof. Anna Eliašová, Prodziekan do spraw współpracy międzynarodowej Wydziału Zdrowia – dr Lubica Rybárová oraz Kierownicy Instytutu Fizjoterapii, Pielęgniarstwa, Intensywnej Opieki i Asystent Dziekana Wydziału Zdrowia.
- 24.10.2014 Z okazji jubileuszu 15-lecia Państwowej Szkoły Wyższej w Hali Sportowej odbył się koncert Waldemara Malickiego „Filharmonia dwojcu”.
- 28.10.2014 Pan Kanclerz Adam Chodźński jako przedstawiciel Władz Uczelni uczestniczył w Otrzęsinach studentów I roku (Klub Insomnia).
- 30-31.10.2014 Pani Prorektor uczestniczyła w Konferencji w Biotrans w Brześciu.
- 04-05.11.14 Gościliśmy Polską Komisję Akredytacyjną, która oceniała kierunek Budownictwo.
- 04.11.2014 JM Rektor złożył wizytę panu Ministrowi Jackowi Gulińskiemu.
- 06.11.2014 Z inicjatywy studentów i na zaproszenie JM Rektora w naszej uczelni odbyło się spotkanie środowiska akademickiego z Kandydatami na Prezydenta Miasta Biała Podlaska.
- 13.11.2014 Gościem naszej uczelni była pani Urszula Banczerz, specjalista w dziedzinie pozyskiwania Funduszy Europejskich. Gościliśmy pana Posła Cezarego Kucharskiego, byłego reprezentanta Polski w piłce nożnej, który aktualnie jest licencjonowanym menedżerem piłkarskim FIFA, m.in. menedżerem Roberta Lewandowskiego.

XXII posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej z dnia 19 grudnia 2014 r.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Preferencje wyboru Uczelni i kierunku studiów w ujęciu ogólnouczelnianym prezentacja wyników badania studentów I Roku PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
5. Uaktualnienie składu przedstawicieli studentów w następujących komisjach senackich: Komisji Dyscyplinarnej dla studentów PSW, Uczelnianej Komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich, Uczelnianej Komisji ds. jakości kształcenia.
6. Zmiany w planie rzeczowo-finansowym na rok 2014.
7. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
8. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
9. Zamknięcie obrad.

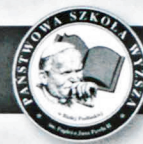
EMICKI

ieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

- 05.12.2014 Wizyta Ministra Tadeusza Sławeckiego, Ministra Edukacji Narodowej, spotkanie z Władzami Uczelni oraz studentami kierunków informatyka, filologia angielska i pedagogika.
- 18.12.2014 III posiedzenie Konwentu PSW, pozytywna ocena wniosku pt.: „Aktywność fizyczna i rekreacyjna oraz sposób odżywiania młodzieży z państw wyszehradzkich”.

XXIII posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej z dnia 7 stycznia 2015 r.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Opinia Senatu w sprawie zatrudnienia na stanowisku Kanclerza.
4. Opinia Senatu w sprawie rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim.
5. Opinia Senatu w sprawie zakupu samochodu.
6. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
7. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
8. Zamknięcie obrad.

XXIV posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej z dnia 13 marca 2015 r.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prof. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Przyjęcie uchwały w sprawie aktualizacji strategii rozwoju Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
5. Zaopiniowanie wniosku Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych w sprawie zatwierdzenia liczby studentów studiów stacjonarnych na poszczególnych kierunkach.
6. Zaopiniowanie wniosku Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych w sprawie zatwierdzenia liczby studentów studiów stacjonarnych na poszczególnych kierunkach.
7. Uchwalenie Regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji.
8. Uchwalenie Regulaminu korzystania z infrastruktury badawczej uczelni.
9. Utworzenia nowej specjalności „Fundusze Strukturalne i Programy Operacyjne Unii Europejskiej” na kierunku Rolnictwo.
10. Zatwierdzenie korekty w opisie efektów kształcenia na kierunku Filologia, specjalność Filologia rosyjska.
11. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
12. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
13. Zamknięcie obrad.

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

- 16.01.2015 Spotkanie z Władzami Miasta dotyczące funkcjonowania uczelni.
- 27.01.2015 Uczestnictwo przedstawicieli naszej uczelni w organizowanym przez Władze Miasta spotkaniu noworocznym.
- 19.01.2015 Doszło do spotkania z uczelnią łotewską, czego wynikiem jest współpraca między uczelniami.
- 22-23.01.15 JM Rektor uczestniczył w konferencji „Studenci zagraniczni w Polsce” na Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Lublinie.
- 13.02.2015 Obyło się pierwsze posiedzenie „Rady do Spraw Rozwoju Gospodarczego”. Pan Rektor przyjął propozycję współpracy społecznej w Radzie organizowanej przez Prezydenta Miasta Biała Podlaska. Jest to grupa głównie przedsiębiorców białskich. Kolejne spotkanie zaplanowane jest 13.03.2015.
- 18.02.2015 Uczestnictwo Rektora w konferencji „Synergia – kluczem do rozwoju powiatu białskiego”, która odbyła się w Akademii Wychowania Fizycznego w Białej Podlaskiej. Pan Rektor na konferencji przedstawił gotowość uczelni do współpracy z biznesem reprezentowanym przez białskich przedsiębiorców.
- 18.02.2015 Profesor Mieczysław Adamowicz reprezentował naszą uczelnię na konferencji organizowanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego i KEJN dotyczącej zmian w systemie oceny jednostek naukowych. Władze uczelni uczestniczyły w telekonferencji online.
- 19-21.02.15 Jak co roku grono pracowników skorzystało z trzydniowego wypoczynku w Druskiennikach.
- 27-28.02.15 Gościliśmy przedstawicieli Polskiej Komisji Akredytacyjnej, wizyta dotyczyła oceny kierunku Zdrowie Publiczne.
- 04-06.03.15 Pan Rektor, jako kierownik projektu oraz członkowie uczestniczyli w spotkaniu, które odbyło się na Uniwersytecie Medycznym w Preszowie. Jesteśmy liderami projektu Wyszehradzkiego, którego członkami są Czechy, Węgry, Słowacja i Polska.
- 11.03.2015 Odbył się dzień otwarty naszej uczelni.

Na podstawie materiałów przekazanych przez
mgr Renatę Karwacką,
Dyrektor Gabinetu Rektora

GLOBALNA AUTOSTRADA

Cd. z nr 18.

1.1. Przesmyki i kanały morskie

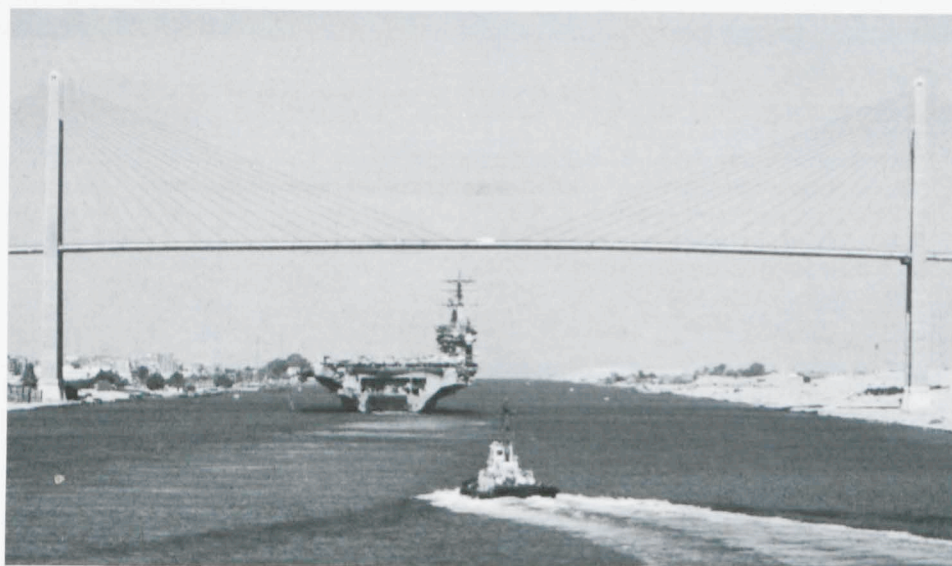
Nie mniejsze znaczenie gospodarcze niż drogi śródlądowe mają drogi wodne morskie, które pozwalają na transport i wymianę handlową między krajami położonymi na różnych kontynentach. Ze względu na odległości i czas transportu priorytetem dla transportu morskiego stało się skrócenie tego czasu. Dla skrócenia tego czasu zaczęto budować kanały morskie między poszczególnymi akwenami w tych miejscach, gdzie te akweny rozdzielone były wąskim pasem lądu tworzącym tzw. przesmyk.

Pierwszym wielkim kanałem morskim stał się Kanał Sueski łączący Morze Śródziemne z Oceanem Indyjskim (Rys. 1). Zbudowany w latach 1859-1869 pod kierunkiem francuskiego inżyniera Ferdynanda Lessepsa skrócił drogi handlowe między Europą i krajami Dalekiego Wschodu. Całkowita długość kanału wynosi 162 km, szerokość – 160-200 m (po modernizacji – około 300 m), dopuszczalne zanurzenie statków – 11,6 m (po modernizacji – 23 m). Kanał ma kluczowe znaczenie dla całej gospodarki światowej. Ma też znaczenie strategiczne (Rys. 2).

Rys. 1. Kanał Sueski skraca o połowę drogę między Europą i Indiami

Na uwagę zasługuje również Kanał Koryński (Rys. 3) łączący Zatokę Koryńską z Morzem Egejskim zbudowany w latach 1881-1893 mający obecnie główne znaczenie turystyczne, a którego budowę rozpoczął za czasów cesarstwa rzymskiego cesarz Ne-

Rys. 2. Znaczenie strategiczne Kanału Sueskiego. Na zdjęciu amerykański lotniskowiec na Kanale

ron. Kanał ma długość: 6343 m, szerokość 24,6 m (na poziomie morza), a głębokość od dna do górnej krawędzi 87 m.

Duże znaczenie handlowe ma również Kanał Kiloński (Rys. 4) wybudowany w latach 1887-1895 w celach strategicznych. Miał zapew-

Zbudowany w latach 1930-1933 Kanał ma długość 227 m, z czego 37 km trzeba było wykuc w skalnym podłożu. Ze względu na niewielką głębokość 3,5 m Kanał Białomorski nigdy nie miał znaczenia militarnego, a jego znaczenie gospodarcze jest zniko-

Rys. 3. Kanał Koryński mimo krótkiej długości ma na swej długości kilka mostów. Osobliwością techniczną są dwa mosty zwodzone o konstrukcji zanurzanej pod wodę

nić możliwość przerzucania okrętów floty niemieckiej między Morzem Północnym, a Bałtykiem z pominięciem cieśnin duńskich. Długość kanału 98,637 km.

Taki sam cel miał spełniać Kanał Białomorski (Rys. 5, 6) łączący Może Białe z Bałtykiem.

Rys. 4. Kanał Kiloński

me. Stanowi jednak swoisty pomnik komunistycznego bestialstwa. Przymuszani do jego budowy w straszliwych warunkach byli więźniowie polityczni, skutkiem czego podczas budowy straciło życie 250 tys. osób.

Największe znaczenie dla gospodarki światowej ma Kanał Panamski (Rys. 7). Jego budowa rozpoczęta w roku 1881 przez firmę francuską pod kierownictwem twórcy Kanału Sueskiego Ferdynanda Lessepsa po jej bankructwie została ostatecznie przejęta

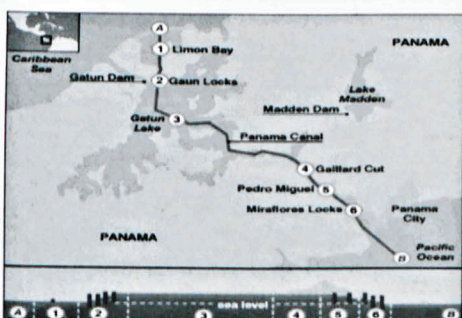
Rys. 5. Mapa przebiegu Kanału Białomorskiego

Rys. 6. Miejscowość Bielomorsk. Śluza wyprowadzająca Kanał Białomorski na Morze Białe

w roku 2004 przez Amerykanów, którzy dokonali jego budowę i otworzyli Kanał w roku 1914.

Długość kanału wynosi 81,6 km. W najwyższej położonej części kanału przechodzi przez sztuczne jezioro Gatun utworzone na wysokości 25,9 m npm. Szerokość śluz wynosi 33,5 m (Rys. 8) i wyznacza maksymalną wielkość statków, które mogą przechodzić przez Kanał.

Rys. 7. Mapa Kanału Panamskiego i jego profil pionowy

Parametry śluz Kanału Panamskiego przez wiele lat wyznaczały maksymalne gabaryty budowanych na całym świecie statków, tzw. panamaks – szerokość 32 m, a długość 305 m. Decydowały też o strategii USA aż do II Wojny Światowej – obowiązywała zasada „jednej floty”, zgodnie z którą okręty floty Pacyfiku musiały mieć zdolność przepłynięcia na Atlantyk.

Ostatnie lata w transporcie morskim zostały zdominowane przez olbrzymie tankowce i kontenerowce przekraczające swymi wymiarami gabaryty panamaks. Toteż rząd Panamy rozpoczął w roku 2007 budowę nowego Ka-

Rys. 8. Śluzy Kanału Panamskiego wyznaczają parametry „panamaksu”, tj. maksymalne wymiary statku, który może przejść przez Kanał – szerokość 32 m, długość 305 m

nału Panamskiego II, którego otwarcie nastąpi w roku 2015. Pozwoli on na przeprawę statków o szerokości do 49 m i długości do 427 m.

1.2. Globalna autostrada wodna

Kanał Panamski ma kluczowe znaczenie dla całej gospodarki światowej - Rys. 9.

Rys. 9. Znaczenie Kanału Panamskiego dla światowej gospodarki

Rysunek ten ukazuje jednocześnie znaczenie transportu i komunikacji wodnej. Woda otacza wszystkie kontynenty. Przez wodę można dostać się do wszystkich aglomeracji na świecie, gdyż nigdy nie powstają one poza dostępem do wody. Najczęściej są one zlokalizowane nad wodami żeglownymi. Jeśli nawet dany ośrodek rozwinął się bez dostępu do wód żeglownych, przy obecnej technologii budowy dróg wodnych zawsze może być włączony do ogólnej sieci dróg wodnych poprzez budowę odpowiedniego kanału. Istniejące sztuczne drogi wodne stanowią dowód, że można je przeprowadzić przez nierówności terenu, a ich długości mogą sięgać kilkuset kilometrów. Przez cały okres rozwoju cywilizacji powstawała wodna sieć komunikacyjno-transportowa łącząca za pomocą drogi wodnej wszelkie ośrodki cywilizacyjne globu – globalna autostrada wodna.

Rozwój lądowych środków komunikacji stworzył w ostatnich 200 latach alternatywne możliwości komunikacyjne, nie zmienił jednak tego, że najtańszym i stwarzającym najszerze możliwości transportowe jest transport wodny. Jest on nadal rozwijany zarówno przez budowę kanałów morskich jak i śródlądowych, czego przykładem może być budowany obecnie kanał Paryż – Rotterdam.

2. DROGI LĄDOWE

Powstanie drogowych pojazdów silnikowych stworzyło nowe możliwości transportowe i rozpoczęło nową erę w komunikacji i inżynierii komunikacyjnej. Możliwość prowadzenia transportu na drodze z nachyleniem jest wyjątkowo cenna wszędzie tam, gdzie zróżnicowanie wysokościowe terenu stwarza trudności w prowadzeniu drogi wodnej. Mimo, że pojazdy drogowe nie dorównują ładownością środkom transportu wodnego, a opory ruchu na drodze lądowej są znacznie większe niż na wodnej, od 200 lat następuje dynamiczny rozwój lądowego transportu szynowego, a od 100 lat rozwój drogowego transportu kołowego. Rozwojowi podlegają zarówno same pojazdy jak też dostosowane do nich drogi. Dotychczasowy rozwój inżynierii komunikacyjnej wskazuje, że możliwe się staje połączenie wszystkich aglomeracji na kuli ziemskiej również drogami lądowymi mimo dzielących je przeszkód wodnych i oddzielenia poszczególnych kontynentów wodami – możliwe jest stworzenie globalnej autostrady lądowej. Zagadnienia te wymagają jednak oddzielnej publikacji.

Dr hab. inż. Piotr Witkowski, prof. PSW

KURS ALFA

Nowe formy pracy

Duszpasterstwa Akademickiego

Czy w życiu jest coś więcej? Jaki jest sens mojego życia? Czy Bóg istnieje? Takie pytania zadaje sobie wiele osób. Jedną z nich była Kasia, studentka PSW:

Ze swoją niewiarą (niedowiarstwem) zmagałam się kilka długich lat, a potem poznałam dziewczynę, która „otarła się” o Duszpasterstwo Akademickie (DA), potem drugą, trzecią..., temat wiary przewijał się coraz wyraźniej w moim życiu i w pewnym momencie zapragnęłam rozmawiać, dzielić się wątpliwościami, przemyśleniami o wierze z ludźmi takimi jak ja. A siebie wtedy nazywałam „poszukującą” (czasem „pogubioną”). Chodziłam z tym ze trzy miesiące. A potem boom! Pewnego dnia dostałam cynk o Kursie Alfa (dla wątpiących, poszukujących – taka jest dewiza) prowadzonym w Duszpasterstwie Akademickim i od razu podskórnie czułam, że TO JEST DLA MNIE, że to jest to, o czym myślałam. Więc poszłam. Pierwszy raz w DA, na kilkanaście osób jedna tylko znajoma, ale czułam się nie bardziej nieswojo niż w gronie starych znajomych ;), przywitani, zapoznani, bez natarczywości, podali kolację – wtedy był chyba kurczak po chińsku albo naleśniki – mniam! i tak się na dobre zaczęła moja przygoda z Kursem Alfa.

Ja – słomiany zapał we krwi – opuściłam tylko jedno z cotygodniowych 10 spotkań – najlepszy dowód na to, jak zwykłemu człowiekowi na Alfie jest dobrze. A najważniejsze, że moje życie zmieniło się na lepsze; co wcale nie znaczy, że jest łatwiejsze, jest bardziej świadome, bardziej trzeźwe, prawdziwsze i z Panem Bogiem.

Kasia

Co jest takiego w Kursie Alfa, że zmienia nasze życie? Dlaczego miliony ludzi na całym świecie spotykają się co tydzień przez trzy miesiące, aby przez ponad 3 godziny słuchać i rozmawiać o Bogu? Postaram się w tym artykule przedstawić fenomen, jakim we współczesnym, zsekularyzowanym świecie jest Kurs Alfa, który według dziennika Daily Telegraph „nawrócił ponownie Anglię”.

Dlaczego Kurs Alfa?

Pierwszy raz dowiedziałem się o Kursie Alfa jakieś 15 lat temu z dyskusji na forum internetowym, na stronie Katolickiej Odnowy w Duchu Świętym. Dyskusja dotyczyła różnych metod głoszenia Ewangelii w dzisiejszej polskiej rzeczywistości. Zwróciłem uwagę, że bardzo często wspomniano tam właśnie Kurs Alfa jako bardzo dobrą metodę docierania z Ewangelią do ludzi. Zaciekało mnie to. Obok głosów pozytywnych pojawiały się także głosy krytyczne. Głównym problemem było źródło tej metody, a więc Kościół Anglikański oraz brak w treści nauczania tak ważnych elementów katolickiej doktryny jak Eucharystia czy Matka Boża. Pomimo tych głosów krytyki skontaktowałem się z jedną z warszawskich parafii, gdzie prowadzono Kurs Alfa i poprosiłem o bliższe informacje. Po kilkunastu dniach otrzymałem pocztą broszurę na temat Kursu. Lektura tej broszury doprowadziła mnie do wniosku, że wprowadzenie Kursu Alfa przynosi bardzo dobre owoce, ale wymaga dużej pracy organizacyjnej oraz zaangażowania wielu osób. W tamtym czasie, w parafii w której posługiwałem, nie wydawało mi się możliwe zorganizowanie takiego przedsięwzięcia, więc broszura trafiła na półkę, z czasem do kosza, a Kurs Alfa pograżył się w mroku niepamięci.

W listopadzie 2013 roku wziąłem udział w Kongresie Nowej Ewangelizacji zorganizowanym w Krakowie przez biskupa Grzegorza Rysia, przewodniczącego Zespołu ds. Nowej Ewangelizacji przy Konferencji Episkopatu Polski. Gościem Kongresu był Sandy Miller, emerytowany biskup anglikański, były proboszcz największej dziś anglikańskiej parafii w Londynie, Holy Trinity Brompton (HTB). To właśnie tam Sandy Miller zainicjował Kurs Alfa jako metodę ożywienia wymierającej miejskiej parafii. Swego ucznia Nicky Gumbela i przeznaczył go do rozwinięcia i udoskonalenia Kursu Alfa. Nick Gumbel, następca Sandy Millera na stanowisku proboszcza HTB, nie tylko rozwinął jego metodę, ale uczynił Kurs

narzędziem dotarcia z Ewangelią do letnich chrześcijan ze swojej parafii oraz osób kompletnie niewierzących.

Wysłuchałem ciekawego wystąpienia Sandy Millera oraz uczestniczyłem w panelu dyskusyjnym poświęconemu Kursom Alfa. Okazało się, że prowadzą je z powodzeniem od 10 lat wspólnoty akademickie w Krakowie, a Kurs jest świetnie przyjmowany przez studentów. Ze zdumieniem stwierdziłem, że Kurs nie jest trudno zorganizować i może się udać także w Białej Podlaskiej.

Jako że na

Alpha

Kongresie wśród różnych stoisk z książkami i materiałami audiowizualnymi miało swoje stoisko również Stowarzyszenie Alfa Polska, nawiązałem kontakt z tymi niesamowitymi ludźmi i już w lutym 2014 roku zorganizowaliśmy w naszym Duszpasterstwie Akademickim szkolenie Alfa, aby przygotować ekipę do przeprowadzenia pierwszej edycji Kursu Alfa w Białej Podlaskiej. Otrzymała się ona w okresie od kwietnia do lipca 2014 roku. Tym samym dołączyliśmy do 27 milionów ludzi, mówiących 119 językami, w 169 krajach, którzy wzięli udział w Kursie Alfa.

Skąd nazwa Kurs Alfa?

Alfa to pierwsza litera greckiego alfabetu. Symbolizuje początek. Kurs ma być wprowadzeniem do chrześcijaństwa, a konkretnie do osobistej i bliskiej relacji z Bogiem jako osobą. Rozwijając angielskie słowo alpha można określić podstawowe założenia Kursu:

- **A – anyone can come.** Każdy może przyjść. Kurs jest przeznaczony dla każdego, kto chciałby się dowiedzieć czegoś więcej na temat wiary chrześcijańskiej niezależnie od wyznania czy wieku.
- **L – learning and laughter.** Uczymy się i śmiejemy. Kurs opiera się na 15 wykładach podejmujących kluczowe zagadnienia wiary chrześcijańskiej. Zależy nam na tym, żeby spotkania odbywały się w radosnej atmosferze, więc śmiech i humor są ważnym elementem Kursu.

- **P – pasta** (z jęz. włoskiego makaron). Wspólne posiłki pomagają w stworzeniu miłej atmosfery i dają okazję ludziom do poznawania się i nawiązywania przyjaźni.
- **H – helping one another.** Pomagamy sobie nawzajem we wszystkim. Spotkania w małych grupach dyskusyjnych pomagają w zrozumieniu wykładu i służą budowaniu więzi.
- **A – ask anything.** Można pytać o wszystko. Żadne pytanie nie jest niemądre lub zbyt napastliwe. Mała grupa daje okazję do zadawania pytań i dyskusji.

Dla kogo jest Kurs Alfa?

Jak widzimy, Alfa jest skierowana do szerokiego grona osób. Przede wszystkim do ludzi, którzy nie chodzą do kościoła, a chcieliby zaznajomić się z wiarą chrześcijańską. Jest również odpowiednim miejscem dla chrześcijan, którzy pragną odświeżyć podstawy swojej wiary. To przyciąga szeroką gamę gości, w różnym wieku i o różnych poglądach. Niektórzy chcą rozpatrywać kwestie, czy Bóg istnieje, co dzieje się po śmierci, inni przychodzą podyskutować o jakichś szczególnych zagadnieniach, zrozumieć wiarę innych ludzi, czy zgłębić sens życia. Nikt nie jest jednak zobowiązany do zabierania głosu, można również przyjść i wysłuchać innych.

W czym tkwi niezwykła popularność Kursu Alfa?

Za główną zaletę tej metody uważam dwie rzeczy. Po pierwsze, pozwala zaprezentować przesłanie Ewangelii w bardzo przystępny sposób, nie wywierający presji. Uczestnicy mogą być sobą i dzielić się swoimi przemyśleniami w nieskrępowany sposób. Po drugie, akcent jaki jest kładziony na stworzenie atmosfery szacunku, otwartości i przyjaźni między uczestnikami. Nawet gdy ktoś pozostaje niewierzący po skończeniu Kursu, często pragnie pozostawać w kontakcie z tymi, z którymi zdążył się zaprzyjaźnić w trakcie Kursu. Prowadzi to także do sytuacji, gdzie absolwenci Kursu, pragną pomagać przy organizacji następnych edycji.

Ale największą siłą Alfy jest działanie samego Boga. Sercem Kursu jest bowiem weekendowy wyjazd, gdzie mówimy o Duchu Świętym i modlimy się o jego interwencję. To wtedy wielu uczestników Alfę doświadcza Boga. Nie tylko przez rozum, ale przez serce. Nawiązuje się osobista i przyjacielska

relacja z Bogiem. Jest to doświadczenie bardzo indywidualne i trudne do opisanie, ale realne. Często staje się początkiem poważnych zmian życiowych.

Jak przebiega organizacja Kursu Alfa?

Spotkania odbywają się co tydzień (u nas w DA we wtorki). Każde spotkanie trwa od 20:00 do 22:45. Każda sesja zaczyna się od poczęstunku, który jest integralnym i oryginalnym elementem Kursu. Przelamuje lody i jest okazją do poznania innych w grupie. Następnie ma miejsce krótki wykład i czas na dyskusję w małych grupach, podczas której każdy może zadawać pytania i dzielić się swoimi opiniami. Każda sesja zawiera inny temat, o którym później dyskutujemy w małej grupie:

Sesja 1: Kim jest Jezus?

Sesja 2: Dlaczego Jezus umarł?

Sesja 3: Skąd mieć pewność co do swej wiary?

Sesja 4: Dlaczego i jak się modlić?

Sesja 5: Dlaczego i jak czytać Biblię?

Sesja 6: W jaki sposób Bóg nas prowadzi?

Sesja 7: Jak sprzeciwiać się złu?

Sesja 8: Czy Bóg dzisiaj uzdrawia?

Sesja 9: Dlaczego i jak mówić innym o Jezusie?

Sesja 10: A co z Kościołem?

W połowie Kursu ma miejsce wspomniany wyżej wyjazd weekendowy. Małe grupy zawierają od 6 do 8 osób i są animowane przez lidera oraz dwóch lub trzech animatorów pomocniczych, w zależności od liczby uczestników. Nasze kursy liczą maksymalnie 8 osób ze względu na to, że dopiero zaczynamy zdobywać doświadczenie oraz z powodu szczupłości miejsca w ośrodku DA. Kurs jest bezpłatny. Prowadzimy go w oparciu o własne środki i wpłaty darczyńców. Nie chcemy, aby brak pieniędzy uniemożliwiał komukolwiek uczestnictwo w Alfie.

Jest zdumiewające, jak ludzie mogą się zmienić przez trzy tygodnie. Jak potężny i wierny jest Duch Święty. Mamy w Duszpasterstwie Akademickim szczęście, aby być częścią tego – nie waham się powiedzieć – Bożego Działania, jakim jest Kurs Alfa. Jeśli ten artykuł wzbudził w Ciebie ciekawość zapraszamy na nasze spotkania i kolejną edycję Alfę na jesieni, już w nowym roku akademickim.

Ks. Sławomir Szypulski
duszpasterz akademicki

Włączanie społeczne osób z niepełnosprawnościami w życie uczelni arteterapeutycznych

9 kwietnia 2015 r. w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyło się spotkanie pt. „Włączanie osób niepełnosprawnych do aktywnego życia”.

Spotkanie było podzielone na trzy części. Rozpoczęło się występem unikatowego w skali Europy Integracyjnego Zespołu Pieśni i Tańca MAZOWIACY. Zespół zaprezentował bogatą wiązkę tańców ludowych z różnych stron Polski, w ubiorach krakowskich i łowickich. Na scenie wirowały barwne stroje. Wszyscy artyści poprzez niesamowitą koncentrację, zatopienie się w muzyce, tańcu wprowadzili zebranych w magiczną atmosferę, potęgując intensywność przeżyć. 35 przyjezdnych członków

Zespołu MAZOWIACY to osoby w wieku 16 do 35 lat, dotknięte niepełnosprawnością umysłową i chorobami towarzyszącymi np. zaburzeniami wzroku, mowy. W skład MAZOWIAKÓW wchodzi: grupa tańeczna, a także grupa chóralska opracowująca wielogłosowe pieśni i piosenki ludowe z różnych zakątków kraju. W ramach aktywizacji twórczej Zespół prezentuje również tańce nowoczesne, małe formy muzyczno-ruchowe, inscenizacje pantomimiczne, układy choreograficzne oraz inne teatralne

formy estradowe. Zespół posiada bogaty zestaw instrumentów muzycznych, strojów ludowych, rekwizytów, sprzętu technicznego, oświetleniowego i akustycznego. Integracyjny Zespół Pieśni i Tańca MAZOWIACY powstał w 1985 rok i dziś liczy już ponad 75 członków. Twórcą i kierownikiem tego wyjątkowego zespołu folklorystycznego jest prof. dr hab. Leszek Ploch, doktor nauk humanistycznych, pedagog specjalny, muzyk, terapeuta oraz badacz naukowo-metodyczny. Główne działania rozwija

Osób uzdolnionych w działaniach

w zakresie twórczej inkluzji społecznej artystów z niepełnosprawnością, krzewienia ich kultury artystycznej oraz muzykoterapii w procesie edukacji twórczości estradowej. Układy choreograficzne opracowuje korepetytor i pedagog tańca Hanna Szczepańska-Ploch. Poprzez taniec, pantomimę oraz grę aktorską prowadzi bezpośrednią działalność terapeutyczno-artystyczną. W efekcie bardzo efektywnej i nad wyraz owocnej pracy choreograficzno-pedagogicznej napisała wiele scenariuszy do sztuk teatralnych, widowisk muzycznych i przedstawień estradowych przy udziale młodzieży skupionej przy Zespole.

Zespół MAZOWIACY podlega organizacyjnie Fundacji Krzewienia Kultury Artystycznej Osób Niepełnosprawnych. Głównym źródłem finansowania działalności Zespołu jest Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – PFRON.

W ramach bardzo ożywionej działalności koncertowej w Polsce i poza granicami, program Zespołu obejrzało już ponad 750 tysięcy widzów. Dzięki grupowej aktywności muzycznej MAZOWIACY osiągnęli niebywałe sukcesy artystyczne. Koncertowali w wielu Filharmoniach, Teatrach Muzycznych, Operetkach, Salach Widowiskowych, w Pałacu Prezydenta RP, przed Królowymi oraz Małżonkami Prezydentów 24 krajów świata.

Część druga spotkania obejmowała wykład Pana prof. dr. hab. L. Plocha „Włączanie społeczne osób uzdolnionych z niepełnosprawnością w działania arteterapeutyczne”. Prelegent, odnosząc się do idei inkluzji społecznej w kulturze, wskazał jej znaczenie w wyrównywaniu szans dla wszystkich w życiu twórczej aktywności oraz przygotowaniu środowiska do przyjęcia osób uzdolnionych z niepełnosprawnością. P. prof. L. Ploch, zwrócił uwagę, iż aktywny proces włączania przewiduje przełamywanie barier psychologicznych i mentalnych środowiska społecznego, w tym szczególnie twórczego.

Zakłada również likwidację utartych stereotypów wizerunku i wartości sztuki tej grupy osób.

Chcąc aktywnie włączyć zebranych na widowni gości do rozważań dotyczących aspektu inkluzji kulturalnej, prelegent zadał pytanie: „Co odróżnia osobę uzdolnioną z niepełnosprawnością od innych ludzi”? Zgromadzeni podawali odpowiedzi obrazujące sposób myślenia najbardziej powszechnego w społeczeństwie o osobach niepełnosprawnych, były to między innymi: brak stabilności procesów życiowych, np. odżywiania, wzrostu, rozwoju, ruchu; ograniczenia psychiczne oraz fizyczne; trudności rozumienia przyczynowości zjawisk i wydarzeń; towarzyszące choroby oraz zaburzenia. Ponadto, często pojawiającymi się odpowiedziami były te ukazujące brak wiedzy społeczeństwa o niepełnosprawności – lęk, strach, obawa; brak wiedzy o możliwościach życiowych i twórczych; zawyżony krytycyzm, nieuzasadnione uprzedzenia, a także postępujące wykluczenie społeczne. Prelegent podkreślał, iż w związku z taką postawą społeczeństwa, niezmiernie ważne jest propagowanie i pogłębianie wiedzy o zasobach psychicznych, intelektualnych, artystycznych, duchowych osób niepełnosprawnych.

Pan prof. L. Ploch, odniósł się do korzyści, jakie może dać społeczeństwu proces włączania do kultury osób z niepełnosprawnością. Dowodził, iż poszerzanie wiedzy o osobach niepełnosprawnych pozwala wypracować skuteczne formy współpracy pozbawionej barier, przyczynia się do wychowania w tolerancji i elastyczności współistnienia, pozyskania wartościowych obywateli w miejscu pracy, kulturze, sporcie.

W trakcie spotkania, którego organizatorem był Zakład Pedagogiki oraz Stowarzyszenie Społeczno-Oświatowe „Żyć Godnie” w Żalutyniu, głos zabrała również Pani M. Stasiewska ze Specjalnego Ośrodka

Szkolno-Wychowawczego w Żalutyniu, mówiąc o „Wszechstronnym przygotowaniu osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi do udziału w życiu społecznym”. Prelegentka dużo miejsca poświęciła omówieniu działań rewalidacyjnych placówki, którymi są m.in.: usprawnianie i stymulowanie rozwoju, korygowanie zaburzeń psychofizycznych, kompensowanie braków, wczesne wspomaganie rozwoju dzieci autystycznych. Szczególną uwagę słuchaczy przykuły zaprezentowane przez Panią M. Stasiewską programy i metody wykorzystywane w pracy z dziećmi i młodzieżą, a w szczególności: Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz, Metoda Ruchu Rozwijającego V. Sherborne, Metoda Kinezylogii Edukacyjnej dr. Dennisona, czy terapia behawioralna.

Cykliczne imprezy i uroczystości organizowane w placówce tj.: Święto Szkoły, Wymiana międzynarodowa, Dzień Dziecka i Sportu, stanowią doskonałą okazję do poszerzania świadomości społecznej dotyczącej funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami oraz do aktywnego włączania tychże do życia i aktywności osób zdrowych.

Podsumowując, wydarzenie okazało się ogromnym sukcesem. Występ Zespołu MAZOWIACY wywołał entuzjazm, uśmiech oraz łyż na twarzach widzów jak i występujących artystów, którzy byli postrzegani przez pryzmat swoich możliwości, a nie ograniczeń. Wykład Pana prof. dr. hab. L. Plocha, a także prezentacja SOSW w Żalutyniu, dostarczyły cennych informacji nt. możliwości pomocy osobom niepełnosprawnym w poszerzaniu obszarów współżycia z osobami bez dysfunkcji, jak również ukazaniu, jak ważne i skuteczne z rewalidacyjnego punktu widzenia jest aktywizowanie osób z niepełnosprawnością poprzez działania arteterapeutyczne, tj. taniec, śpiew, teatr, plastykę.

dr Joanna Waszczuk
Zakład Pedagogiki PSW
Zdjęcie: Karol Sudewicz

„Nie zabieraj swych organów, bo one potrzebne są”

Spotkanie otworzyła Pani Prorektor, dr inż. Agnieszka Smarzewska. Wykład rozpoczął swoim wystąpieniem dr hab. n. med. Jarosław Czerwiński, z-ca Dyrektora Centrum Organizacyjno-Koordynacyjnego ds. Transplantacji „Poltransplant”, który wygłosił referat pt. „Przeszczepianie narządów w Polsce”. W kolejnym wystąpieniu Pani Klaudia Nestorowicz, członek Poltransplantu, przedstawiła istotę pozyskiwania dawców szpiku i przeszczepiana szpiku w Polsce. Ostatnim prele-

20 stycznia 2015 roku w murach Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, dzięki poparciu Rektora Uczelni Pana prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera, odbyło się spotkanie nt. „Transplantacja i transplantologia w Polsce”. Organizatorem spotkania była Katedra Zdrowia, Zakład Ratownictwa Medycznego.

Nie wszyscy wiemy, że 26 stycznia to data szczególna. Tego dnia, w 1966 roku o godzinie 17. odbył się pierwszy w Polsce i 621. na świecie zabieg transplantacji – przeszczep nerki. Pionierską operację wykonali: prof. Jan Nielubowicz oraz prof. Tadeusz Orłowski z I Kliniki Chirurgicznej Akademii Medycznej w Warszawie – Pacjentka przeżyła z nową nerką pół roku, zmarła z powodu innej choroby – przypomniał dr Jarosław Czerwiński. W Polsce wciąż wzrasta liczba przeszczepień, w roku 2013 było ich w sumie 1536. Poziom naszej transplantologii jest bardzo wysoki, o czym świadczy choćby pionierska w skali światowej operacja przeszczepienia twarzy ze wskazań życiowych, której dokonał zespół z Gliwic. Nadal jednak na przeszczep oczekuje 1478 osób. Niektórzy polscy pacjenci żyją już dzięki przeszczepowi ponad ćwierć wieku. W naszym kraju żyje obecnie 3446 osób po przeszczepieniu narządów.

tkanek i narządów (Dz.U. 2009.141.1149). Ustawa reguluje szczegółowo zasady pobierania, przechowywania i przeszczepiania komórek, w tym komórek krwiotwórczych szpiku, krwi obwodowej oraz krwi pępowinowej, tkanek i narządów pochodzących od żywego dawcy lub ze zwłok.

Zasady pozyskiwania dawców:

- żywego – poprzez uzyskanie jego dobrowolnej zgody wyrażonej pisemnie przed lekarzem,
- zmarłego – poprzez upewnienie się, czy dana osoba nie figuruje w centralnym rejestrze sprzeciwów, ustalenie, czy posiada oświadczenie woli do bycia dawcą narządów, a w razie dalszych niejasności, poprzez zasięgnięcie opinii rodziny zmarłego (czy za życia przedstawił swoją wolę najbliższemu na temat ofiarowania swoich narządów po śmierci).

Transplantacja to duży krok naprzód w służbie nauki dla człowieka i obecnie w transplantacji udowodniła, że jest znaczącym sposobem osiągnięcia głównego celu „Lium Vitae” sugerowałem, że jedną z dróg pielęgnowania prawdziwej kultury życia oferowania szansy na zdrowie, a nawet życie, chorym, którzy czasem nie mają inn

”

gentem był ks. Andrzej Zozula, który przybliżył problem transplantacji i transplantologii w aspekcie duchowym. Na zakończenie spotkania przewidziano projekcję filmu pokazującego korzyści i ryzyko przeszczepienia nerki od żywego dawcy „Brat dla brata”.

Ponadto prezentowana była wystawa plakatów promujących dawstwo narządów, udostępnionych dzięki życzliwości Pana prof. dr. hab. med. Romana Danielewicz, Dyrektora Centrum Organizacyjno-Koordynacyjnego ds. Transplantacji „Poltransplant”.

Procedury transplantacyjne to nie tylko pobranie i przeszczepienie narządów, ale także to, co dzieje się z pacjentem przed i po – kwalifikacja do listy oczekujących, identyfikacja możliwości pobrania, rozpoznanie zgonu i podtrzymywanie czynności narządu, opieka ambulatoryjna i szpitalna; w sumie pięć etapów, wymagających zniesienia jakichkolwiek limitów – mówił dr Czerwiński.

Kwestie transplantacji są uregulowane poprzez Ustawę z dn. 1.07.2005 o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek,

Ustawa określa także szczegółowo instytucje odpowiedzialne za procedury konieczne do przeprowadzenia transplantacji zgodnie z prawem krajowym i określa ich obowiązki. **Zastrzega też dobrowolny i nieodpłatny charakter bycia dawcą lub biorcą, jak również określa sankcje karne grożące w przypadku usiłowania pozyskania bądź oferowania korzyści majątkowej za bycie dawcą lub biorcą:**

- za rozpowszechnianie ogłoszeń o odpłatnym zbyciu, nabyciu lub pośredniczeniu

ów do nieba, tam wiedzą, horym na ziemi ...”

- w transakcji komórki, tkanki lub narządu grozi grzywna, kara ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku,
- za nabycie lub zbycie komórki, tkanki lub narządu oraz pośredniczenie w transakcji grozi kara ograniczenia wolności od 6 miesięcy do 5 lat,
- nielegalny wywóz poza terytorium RP lub nielegalny przywóz z zagranicy komórki, tkanki lub narządu grozi karą grzywny, ograniczenia lub pozbawienia wolności do roku.

Przed rokiem 2011 w Polsce działało sześć rejestrów dawców szpiku kostnego. Transplantacja komórek, tkanek i narządów od wielu lat nie jest eksperymentem medycznym, lecz metodą leczniczą powszechnie stosowaną, mieszczącą się w standardach „aktualnej wiedzy medycznej”. Prawdopodobieństwo znalezienia odpowiedniego Dawcy niespokrewnionego dla Pacjenta jest bardzo trudne i wynosi od 1 do 20000 nawet do kilku milionów. Im więcej potencjalnych Dawców rejestruje się, tym więcej szans na uratowanie życia dla chorych cierpiących na raka krwi. Chęć zostania dawcą szpiku deklaruje się przez wypełnienie i przesłanie pod wskazany adres formularza „Oświadczenie woli o wpisanie do Centralnego Rejestru Niespokrewnionych Dawców Szpiku i Krwi Pępowinowej (CRNDSiKP)”. Można go otrzymać w stacjach krwiodawstwa

Przeszczepienie szpiku kostnego to zabieg polegający na podaniu pacjentowi preparatu zawierającego komórki macierzyste **hematopoezy** (krwiotworzenia), które są w stanie odtworzyć układ krwiotwórczy pacjenta po poważnym uszkodzeniu w czasie wcześniejszej chemioterapii lub radioterapii (przeszczep autologiczny) albo zastąpić patologiczną hematopoezę chorego (np. w przebiegu białaczki) szpikiem osoby zdrowej (przeszczep allogeniczny). Pod potocznym pojęciem „przeszczep szpiku” mieści się także przetoczenie macierzystych komórek hemopoetycznych izolowanych z **krwi obwodowej** w czasie zabiegu zwanego **leukaferazą** po ich wcześniejszej mobilizacji z użyciem cytokin lub/i cytostatyków.

Procedura pobrania **krwi pępowinowej** jest całkowicie bezinwazyjna, bezbolesna i pozbawiona jakiegokolwiek ryzyka. Pobranie następuje po urodzeniu i odpępnieniu dziecka – jest więc całkowicie bezpieczne zarówno dla niego, jak i dla matki. Procedura trwa około 5 minut i realizowana jest przez wykwalifikowaną położną za pomocą zestawu pobraniowego oznaczonego wcześniej specjalnym kodem, który eliminuje możliwość pomyłki próbki w dalszym procesie jej obróbki.

Jeśli mowa o dawcy rodzinnym, w praktyce możliwe jest przeszczepienie szpiku jedynie od rodzeństwa, gdyż tylko wtedy występuje szansa na odpowiednią zgodność antygenów zgodności tkankowej.

Przeszczep od dawcy niespokrewnionego – tego typu przeszczepienia wykonuje się w przypadku braku zgodnego dawcy rodzinnego. Dawcy niespokrewnionego szuka się w krajowych i zagranicznych bankach szpiku, które de facto są jedynie bazami danych zawierającymi informacje o potencjalnych dawcach i ich antygenach HLA.

Wybór rodzaju transplantacji uzależniony jest od:

- rodzaju (rozpoznania) choroby,
- dostępności dawcy szpiku,
- od ogólnego stanu chorego,
- czasu trwania choroby, jej stanu klinicznego (zaostření, remisji, czasu od momentu rozpoznania),
- współistniejących infekcji, zwłaszcza wirusowych (np. HCV, CMV) oraz wieku chorego.

Kwalifikacji do przeszczepu dokonuje Ośrodek Transplantacyjny, rozważając również możliwość uzyskania dobrego efektu terapeutycznego innymi metodami leczenia. Kwalifikacja do przeszczepu od dawcy niespokrewnionego i decyzja o poszukiwaniu

**ludzi zawdzięcza swoje życie przeszczepionemu narządowi. Co więcej, technika
leż medycyny – służenia ludzkiemu życiu. Dlatego też w Liście Encykliki „Ewange-
t dawstwo narządów, wykonywane w sposób etycznie akceptowalny, z zamiarem
adziei.**

i Zakładach Opieki Zdrowotnej, a także pobrać z Internetu ze strony <http://www.poltransplant.org.pl>. Można też zgłosić chęć zostania dawcą szpiku telefonicznie lub listownie i otrzymać formularz oświadczenia.

W zależności od źródła komórek wyróżniamy:

- przeszczepienie szpiku kostnego,
- przeszczepienie komórek macierzystych izolowanych z krwi obwodowej,
- przeszczepienie komórek macierzystych izolowanych z krwi pępowinowej.

W zależności od dawcy materiału wyróżniamy:

- Przeszczepienie autologiczne – polega na podaniu własnych komórek,
- Przeszczepienie syngeniczne – przeszczepienie szpiku lub komórek macierzystych z krwi obwodowej od bliźniaka homozygotycznego (jednojąowego),
- Przeszczepienie allogeniczne – przeszczep pochodzi od osoby nie będącej bliźniakiem homozygotycznym w stosunku do biorcy.

takiego dawcy podejmowana jest jak najszybciej. Dawcą szpiku może zostać każda zdrowa osoba w wieku 18 – 50 lat.

Przeciwwskazaniem są m.in.: zakażenie wirusem HIV, obecność przeciwciał anty HCV, aktywna gruźlica, astma, cukrzyca, nieleczone nadciśnienie, zawał, epilepsja, ciąża (czasowo), hemofilia, masa ciała poniżej 50 kg, łuszczyca, tatuaż (do roku od jego wykonania).

dr n. med. Anna Ślifirczyk

mgr Katarzyna Jańczuk

Zakład Ratownictwa Medycznego

Studenci kierunku Rolnictwo w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach

14 listopada 2014 roku studenci kierunku Rolnictwo Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej wraz z opiekunami: dr inż. Alicją Baranowską i dr inż. Katarzyną Radwańską, uczestniczyli w zajęciach terenowych przewidzianych w programie studiów w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowym Instytucie Badawczym w Puławach. Należy podkreślić, że nasza Uczelnia współpracuje z tak wiodącym Ośrodkiem Naukowo-Badawczym nie tylko w kraju, ale również za granicą.

IUNG nawiązuje do bogatych tradycji nauk rolniczych w Puławach, sięgających roku 1862. Obecnie Instytut prowadzi szeroką, wielokierunkową współpracę zagraniczną we wszystkich sferach zainteresowań badawczych. Wśród wielu ważnych działań Instytutu należy wymienić stworzenie zintegrowanego systemu informacji o glebach, agroklimacie i pokrywie roślinnej kraju, a także opracowanie Polskiego Kodeksu Dobrych Praktyk Rolniczych, nawiązującego do standardów Unii Europejskiej.

Celem zajęć było zapoznanie studentów z działalnością Instytutu, tematyką prowadzonych badań naukowych, a także udział w warsztatach naukowych.

Pierwsza część zajęć odbyła się w sali konferencyjnej doskonale wyposażonego Centrum Szkoleniowo-Kongresowego, które umożliwia pracownikom Instytutu prowadzenie działalności dydaktyczno-szkoleniowej. Studentów przywitał Dyrektor ds. Naukowych w zakresie badań środowiskowych – prof. dr hab. Stanisław Krasowicz, który przedstawił kierunki badań agrotechnicznych prowadzonych w Instytucie, program działalności statutowej, programy wieloletnie, a także krajowe i zagraniczne projekty badawcze realizowane w IUNG-u. Pracownicy IUNG zaprezentowali bardzo ciekawe wykłady, oparte o najnowsze doniesienia naukowe, na temat bioróżnorodności w różnego typu ekosystemach oraz wykład o tematyce bliskiej studentom kierunku

Rolnictwo – rolnictwie ekologicznym, jego stanie obecnym i perspektywach rozwoju w Polsce i na świecie.

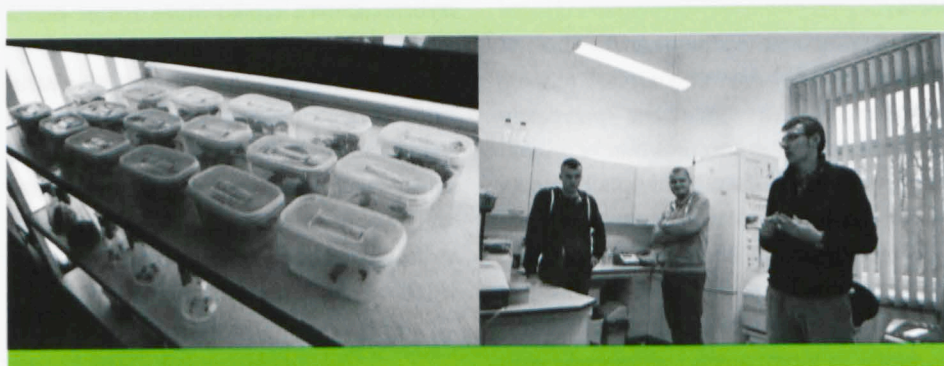
Następnie studenci odwiedzili bardzo nowoczesne Laboratorium Analiz Chemicznych, w którym mogli zobaczyć wykonywane na co dzień doświadczenia, jak również wziąć w nich czynny udział. Pracownicy laboratorium w fascynujący sposób opowiedzieli nam o swojej codziennej pracy i o swoich badaniach naukowych.

Miłą niespodzianką było oprowadzenie studentów po pałacu Książąt Czartoryskich, który jest siedzibą Instytutu, a także spacer z przewodnikiem po Parku Czartoryskich, w którym można było zobaczyć ciekawą florę i podziwiać unikatowe gatunki drzewostanu. Pomimo niesprzyjającej pogody, studenci z zainteresowaniem wysłuchali historii tego miejsca.

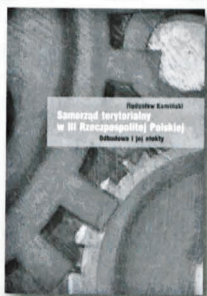
Zajęcia były bardzo interesujące i profesjonalnie przygotowane. Wiadomości uzyskane podczas wyjazdu pozwoliły nam utrwalić wiedzę zdobytą na zajęciach dydaktycznych, a także dzięki nowo uzyskanym informacjom poszerzyć nasze horyzonty.

Karolina Strachocka i Magdalena Kurowska
studentki IV roku kierunku Rolnictwo

Zdjęcia Autorek

Biblioteka Poleca

**Tytuł: Samorząd terytorialny
w III Rzeczypospolitej Polskiej.
Odbudowa i jej efekty**

Autor: Radosław Kamiński
Wydawnictwo: Wydawnictwo Akademii
Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi
ISBN: 978-83-7405-625-0
Oprawa: miękka
Liczba stron: 354
Rok wydania: 2014

Tytuł: Problemy biznesowe. Rozwiązania

Autorzy: Eric Bolland, Frank Fletcher
Wydawnictwo: Wydawnictwo Naukowe
PWN
ISBN: 978-83-01-17962-5
Oprawa: twarda
Liczba stron: 440
Rok wydania: 2014

Autorzy: Sebastian Wojciechowski
Wydawnictwo: Wydawnictwo Naukowe
Contact
ISBN: 978-83-60251-58-4
Oprawa: miękka
Liczba stron: 262
Rok wydania: 2013

Decentralizacja władzy i wykorzystanie potencjału społeczności lokalnej stanowią podwaliny pod tworzenie nowoczesnego samorządu terytorialnego. Praca ma na celu przybliżenie Czytelnikowi procesu tworzenia polskiej terytorialnej samorządności i politycznych mechanizmów dochodzenia do jej aktualnego organizacyjnego kształtu. Problematyka samorządu terytorialnego przedstawiona została w pięciu rozdziałach. W pierwszym rozdziale omówione zostały aspekty teoretyczne instytucji samorządu jako części składowej administracji publicznej. Drugi rozdział porusza problematykę samorządu terytorialnego w aspekcie historycznym. Tradycja samorządu terytorialnego w Polsce sięga średniowiecza – w tym okresie wykształciły się pierwsze instytucje niezależne od władzy królewskiej. W trzecim i czwartym rozdziale przedstawiona została odbudowa samorządu terytorialnego po transformacji ustrojowej. Dodatkowo omówione zostały projekty reform i dyskusje parlamentarne dotyczące tego zagadnienia. Piąty rozdział przybliży Czytelnikowi zagadnienia związane z funkcjonowaniem organów samorządowych oraz ich działalność finansową. Radosław Kamiński wykorzystuje w swojej pracy różnorodne źródła i bogatą literaturę, poczynając od autorów przedwojennych, poprzez książki z okresu PRL, a kończąc na opracowaniach wydanych po Okrągłym Stole.

Celem książki jest zebranie sprawdzonych narzędzi oraz metod rozwiązania najbardziej powszechnych problemów biznesowych. Praca została napisana przez członków Wydziału Biznesu Midway College, uczących na poziomach podstawowych oraz MBA. Książka jest doskonałym podręcznikiem dla menadżera, który chce szybko i skutecznie rozwiązać problemy, pojawiające się w ramach procesu zarządzania nowoczesną firmą, a także dla tych, którzy zakładają wzrost swojej odpowiedzialności oraz potrzebują więcej wiedzy i doświadczenia. Praca obejmuje obszary takie jak: teorię podejmowania decyzji, strategię firmy, komunikację wewnętrzną i zewnętrzną, projektowanie procesów i organizacji, zarządzanie zasobami ludzkimi, sprzedaż i marketing. Oprócz narzędzi biznesowych książka zawiera również liczne wskazówki i rysunki. Rozdziały zostały podzielone zgodnie z tradycyjnymi funkcjami biznesu, zawierają także odniesienia do innych rozdziałów, przez co Czytelnik wie, że te same narzędzia mogą być wykorzystywane do więcej niż jednej kwestii. Książka została podzielona na dwie sekcje. Pierwsza zajmuje się kwestiami dotyczącymi całej organizacji: problemami, podejmowaniem decyzji, pozycją lidera, komunikacją i strategią. Druga sekcja dotyczy funkcji biznesu. W pracy położono nacisk na powszechne problemy, z którymi spotykają się menedżerowie, właściciele i studenci.

Książka ma za zadanie wypełnić lukę w nielicznej literaturze przedmiotu, uporządkowanie i sklasyfikowanie poszczególnych elementów terroryzmu, a także wykorzystanie zgromadzonych informacji nie tylko na polu naukowym, ale też i w praktyce. Autor prezentuje w swojej pracy interferencyjną koncepcję terroryzmu. Zakłada ona: różnorodność interakcji zachodzących pomiędzy terroryzmem wewnętrznym i zewnętrznym, interdyscyplinarność terroryzmu, dualizm przyczynowo-skutkowy terroryzmu, dyfuzję terroryzmu oraz tzw. zasadę Huygenesa. Książka została podzielona na dwie części. Pierwsza z nich ma odpowiedzieć na pytania: W jaki sposób można określić istotę terroryzmu? Jak najtrafniej zdefiniować terroryzm? Dlaczego nie ma jednej uniwersalnej definicji tego zjawiska? Podstawą rozważań jest model trójstronny obejmujący: terrorystę, organizację terrorystyczną oraz tzw. otoczenie. Druga część to analiza przyczyn terroryzmu. Pokazano w niej genezę oraz eskalację tego zjawiska. Zwięźleniem tej części jest autorski model przyczyn terroryzmu. Jest to koncepcja triady motywacji terrorystycznej. Zamierzeniem autora nie jest kompleksowe czy szczegółowe zaprezentowanie całego zjawiska, jakim jest terroryzm, ale przedstawienie wybranych zagadnień oraz zachodzących pomiędzy nimi interakcji. Dla lepszego zrozumienia tematu rozważania naukowe uzupełnione zostały o ciekawostki dotyczące prezentowanej problematyki.

Cezary Borkowicz
Biblioteka PSW

Gyöngyös

- miasteczko, w którym się po prostu żyje

Gyöngyös na Węgrzech to nieduża miejscowość położona u stóp góry Sárhegy. Miasto znajduje się w sąsiedztwie autostrady M3, między Egerem a stolicą Węgier, 80 km od Budapesztu. Gyöngyös jest centrum położonego na wulkanicznych wzgórzach regionu winiarskiego Mátraalja (Podnóże Mátry) oraz bramą do gór Mátra.

Miasto jest centrum kulturalnym, przemysłowym oraz turystycznym okolicy. Miejscowi mówią, że jest to miejsce, w którym się po prostu żyje, z dala od zgiełku dużego miasta, w otoczeniu pięknej natury, wśród przyjaźnie nastawionych mieszkańców. Miasto ma wiele do zaoferowania miłośnikom aktywnej formy spędzania czasu, atrakcji kulturalnych i tym, którzy lubią dobrą, węgierską kuchnię i wina.

W kwietniu 2015 roku miałam przyjemność prowadzić cykl warsztatów w Karoly Robert College w Gyöngyös. Warsztaty dotyczyły uczenia języka angielskiego jako obcego na kierunkach: Biznes, Zarządzanie i Turystyka. Studenci bardzo entuzjastycznie przyjęli prezentację na temat uczelni w Białej Podlaskiej. Prezentacja miała na celu „zareklamować” ją i zachęcić do nawiązania współpracy dotyczącej wymiany studentów i pracowników dydaktycznych w ramach Programu Erasmus.

Karoly Robert College to nieduża uczelnia, ale z pięćdziesięcioletnią tradycją. Specjalizuje się w kierunkach takich jak: Biznes, Zarządzanie, Finanse, Turystyka i Rolnictwo. Jednak tym, co najbardziej mnie ujęło podczas mojego pobytu to niesamowita gościnność i serdeczność wszystkich pracowników uczelni. Spędzaliśmy razem sporo wolnego czasu, co pozwoliło mi ich bliżej poznać.

Węgry to piękny kraj. Nie tylko przepiękny Budapeszt, ale inne miejsca są warte poznania. Jestem miłośniczką podróży i nigdzie na świecie nie spotkałam się z taką serdecznością i gościnnością. Dlatego też gorąco polecam staże i praktyki w tym kraju. Wyjazdy oferowane w ramach programu Erasmus dają jedyne w swoim rodzaju możliwości sprawdzenia własnych umiejętności i nawiązania nowych znajomości o charakterze zawodowym. Jest to również szansa na podjęcie nowych wyzwań.

*mgr Dorota Kowalczyk
lektor – Studium Języków Obcych
Państwowej Szkoły Wyższej
im. Papieża Jana Pawła II*

STUDENTKA ROLNICTWA NA STYPENDIUM W TURCJI

Moja przygoda z Turcją zaczęła się w październiku 2014 r., kiedy pięcioosobowa grupa studentów Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej została wytypowana do wyjazdu. Luźna rozmowa, chwila poświęcona wypełnianiu formularza i po wszystkim. Z pozoru odległy kraj wydawał się być na wyciągnięcie ręki dzięki programowi Erasmus+/ Młodzież.

Telewizja i Internet nigdy nie odzwierciedla tego, jak naprawdę jest w danym kraju, a stereotypów trzeba doświadczyć na własnej skórze. Nasze obawy związane z wyjazdem zostały rozwiane przez kolegów, przebywających aktualnie na wymianie studentów w naszej Uczelni. Chwila rozmowy i byliśmy pewni, że to będzie strzał w dziesiątkę! Po zakupie biletów ukraińskich linii lotniczych UIA oraz na przelot krajowy w Turcji, pozostało nam jedynie odliczać dni do wyjazdu. Już wtedy wiedzieliśmy, że to będzie długa podróż. Program przewidywał zwrot kosztów do 170 euro, resztę musieliśmy opłacić sami.

W końcu nadszedł wyczekiwany dzień: 10 października, 4 rano, spakowane walizki, bilety i przygotowane dokumenty – TURCJO, WKRÓTCE PRZYJEŻDŻAM! Całą grupą spotkaliśmy się już na lotnisku w Warszawie, wszystko poszło gładko, krótkie spojrzenie na stolicę z lotu ptaka i znaleźliśmy się w chmurach. Dla niektórych był to pierwszy lot w życiu. Po zaledwie 1,5 godziny lotu byliśmy już się na lotnisku w Kijowie. Kilka godzin oczekiwania i mogliśmy kontynuować naszą podróż – najpierw do Stambułu, a następnie, po nocy spędzonej w tym mieście – do Erzurum.

Stambuł nocą okazał się być przepiękny, wszędzie unosił się zapach orientu, co skusiło nas do skosztowania słynnego kebabu. Późne nocne godziny nikomu nie przeszkadzały w handlu, całe miasto tętniło życiem, co dla zwykłego Europejczyka wydaje się być zaskakujące. Kupowanie nowej walizki o drugiej w nocy, ponieważ kółka w starej się urwały? Żaden problem, dogadamy się!

W końcu osiągnęliśmy cel podróży. Na lotnisku w Erzurum przywitał nas członek ekipy tureckiej, która realizowała projekt. Pojechaliśmy do hotelu, w którym mieliśmy spędzić cały pobyt. 2000 m n.p.m. dało nam odczuć różnicę ciśnienia, lekko oszołomieni z zatkanymi uszami poszliśmy się zakwaterować. Hotel, w którym mieliśmy zamieszkać, przerósł nasze najśmielsze oczekiwania. Współlokatorki w pokoju skradły nasze serca już na samym początku i tak narodziła się przyjaźń polsko-albańska. Po długiej i wyczerpującej podróży byliśmy bardzo głodni, więc niecierpliwie czekaliśmy na posiłek. Dania były wyśmienite, aż trudno wyrazić to słowami! Potrawy, których nigdy

dotąd nie próbowaliśmy, okazały się idealnie pasować do naszych kubków smakowych – było pysznie!

W końcu dotarliśmy na zajęcia – bo przecież po to tu wszyscy przyjechali. Temat przewodni – język migowy. Prawie nikt z nas nie miał z nim wcześniej do czynienia. Spodziewaliśmy się nudnych zajęć w szkolnych ławkach, oczywiście wszystko odbyło się inaczej, niż oczekiwaliśmy. Sformułowanie: „Let’s make a circle!” („Zróbmy kółko!”) stało się codziennością i siedzieliśmy grzecznie, jak w przedszkolu, w kółeczku starając się zapamiętać imiona wszystkich uczestników. Drużyny Albanii, Azerbejdżanu, Gruzji oraz Turcji okazały się być wybuchową mieszanką kultur, temperamentów, tradycji oraz imion... Myślałam, że nigdy ich nie zapamiętam: Liridon, Anxela, Tugba, Kamran i wiele, wiele innych, a to wszystko pisze się inaczej, niż czyta, żeby nie było zbyt łatwo. Na szczęście, udało mi się pod koniec zapamiętać wszystkie 30 bardzo wyszukane imiona.

Nadszedł wieczór kultury polskiej, ostatnie poprawki i przeróbki prezentacji o wybitnych Polakach. Pierwsze wystąpienie w obcym języku przed multikulturową publicznością wydawało się być straszne. Byliśmy bardzo mile zaskoczeni, gdyż nie spodziewaliśmy się tak dużego zainteresowania polską kulturą i historią, a przede wszystkim takiego zaangażowania w naukę tańców. Okazało się, że poloneza i krakowiaka koledzy z południa Europy mają we krwi. Polską Noc zakończyliśmy w pełni usatysfakcjonowani. Z pewnością na długo zostaniemy w pamięci naszych nowych przyjaciół.

Kolejne dni przynosiły nam coraz więcej zajęć. Zostaliśmy zaproszeni na oficjalną kolację z Burmistrzem miasta Erzurum. W restauracji wyglądającej niczym pałac, w której rozbrzmiewała tradycyjna muzyka turecka, grana przez zespół ludowy, zjadaliśmy się lokalnymi przysmakami. Tańcom i śpiewom nie było końca. To było cudowne przeżycie.

Wieczorami kolejne grupy przybliżały swoją kulturę i historię. Wszyscy bardzo się starali, co zaowocowało wspaniałą zabawą. W trakcie trwania projektu nie było czasu na nudę, wręcz prosiliśmy o chwilę wytchnienia. Między zajęciami gospodarze pokazywali nam najpiękniejsze i najciekawsze historycznie miejsca w ich mieście. Jako liderowi grupy udało mi się trafić na pierwszą stronę popularnej gazety oraz udzielić wywiadu lokalnej telewizji. Był to dla mnie zaszczyt i możliwość przełamania nieśmiałości.

Niestety, wszystko, co dobre, szybko się kończy i musieliśmy udać się w podróż powrotną. Żal było opuszczać nowo poznanych przyjaciół, jednak czekała na nas jeszcze jedna przygoda w Stambule. Zakupy, na które nie było czasu wcześniej, zwiedzanie miasta w dzień, „balansowanie” na granicy dwóch kontynentów podczas przeprawy przez cieśninę Bosfor, spacer po Taksim Square oraz Blue Mosque w zachodzącym słońcu – to tylko kilka z atrakcji, z jakich mieliśmy okazję skorzystać. Moc wrażeń i wiele z tych niezwykłych przeżyć pozostanie na zawsze w mojej pamięci. Jestem bardzo wdzięczna Władzom naszej Uczelni za umożliwienie tego niezwykłego wyjazdu.

Aleksandra Mamruk
studentka II roku kierunku Rolnictwa

Dodatek Studencki

Człowiek, będąc jednostką społeczną, potrzebuje w swoim życiu obecności innych ludzi. Poczucie psychicznej i emocjonalnej zależności, świadomość współistnienia – są niezbędne dla poczucia spełnienia w życiu. Czy w dobie wszechobecnego Internetu istnieją jeszcze prawdziwe więzi międzyludzkie, czy jest jeszcze miejsce na przyjaźń? Jak dziś ludzie kontaktują się ze sobą – czym jest Snapchat? Na te pytania odpowiemy w poniższym dodatku studenckim, zapraszamy do lektury.

Beata Samek, Ekonomia II rok

Słów kilka o przyjaźni: przeżytek, czy wciąż aktualna potrzeba?

W dobie komputeryzacji i związanej z nią izolacji społecznej, temat przyjaźni wydaje się być zbędnym, nieaktualnym, może nawet infantylnym. Kto używa dziś słowa „przyjaciół”? Zapewne jest ono przywoływane w przedszkolach i szkołach podstawowych, gdzie z dziećmi jeszcze się rozmawia o przyjaźni, koleżeństwie. Reszta społeczeństwa, jeżeli w ogóle, to miewa kumpli, znajomych, „psiapsioły”, kolegów i tymi terminami określa się osoby mniej lub bardziej nam bliskie.

Zaniedbujemy relacje z innymi tylko ze szkodą dla siebie. Posiadanie przyjaciela/przyjaciółki bardzo nas wzbogaca jako ludzi. Nie każdy tego doświadcza, często na własne życzenie. Świadomość, że mamy kogoś, kto akceptuje nas takimi, jakimi jesteśmy, kto powie nam prawdę i nie jest interesowny, któremu możemy bezgranicznie ufać i na kogo liczyć jest bezcenna. Znajomych, nawet najlepszych można mieć kilku, kilkunastu, ale prawdziwego przyjaciela mamy jednego, dwóch, rzadko więcej. Często to w nim mamy większe oparcie niż w osobie, z którą łączą nas więzy krwi. To działa w obie strony: im więcej dajemy siebie innym, tym lepszymi jesteśmy ludźmi. I nawet nie chodzi

o to, żeby tylko czekać na nieszczęście, by w trudnej chwili wykazać się zapobiegliwością i chęcią niesienia pomocy. Ważna jest sama gotowość, trwanie przy człowieku, to, że ma on świadomość naszej obecności nie z przymusu, ale z dobrej woli i z powodu tej silnej więzi, która łączy przyjaciół.

Prowadząc rozważania dotyczące tej relacji międzyludzkiej, czuję się w obowiązku przytoczyć kilka refleksji C.S. Lewisa, zawartych w książce „Cztery miłości”. Autor w wymienionej pozycji, do przeczytania której odsyłam i zachęcam, wyróżnia cztery rodzaje miłości, a przyjaźń klasyfikuje jako jeden z nich. Według niego to najtrudniejsza z form. Jest to miłość najmniej naturalna w zestawieniu z pozostałymi trzema, a więc miłością erotyczną (między dwojgiem kochających się ludzi), przywiązaniem (np. matki do dziecka) i miłością Boga i bliźniego. Nie podlega prawom biologii, instynktowi, nie jest sprzężona z układem nerwowym, nie czerwienimy się ani nie bledniemy na widok przyjaciela. Nie jest niezbędna do tego, by ludzkość przetrwała i, w zasadzie, można się bez niej obyć. Przywiązanie i miłość erotyczna łączą nas ze światem zwierząt, dzięki nim gatunki mają ciągłość. Tymczasem przyjaźń, jako związek z wyboru, świadomy, wolny od emocji powo-

dujących nami, wydaje się być ponad naturą, jest zatem doskonalsza. Pewnie dlatego była tak czczona w starożytności i średniowieczu. Prawa natury rządzące człowiekiem, emocje, silne przeżycia, biologia były uważane za uwłaczające ludzkiej godności, wszak istota ludzka powinna być niezależna od wszelkich popędów. Tak przecież nie było i nie jest. Jednak właśnie te czynniki były przyczyną czci i szacunku, jakimi otaczano przyjaźń. Aby być człowiekiem godnym, prawdziwym, pełnym, należało odrzucić od siebie świat z jego materializmem. Przyjaźń, która nie była skrepowana żadnymi więzami poza racjonalnym wyborem, te warunki spełniała.

Kiedy zaczniemy analizować swoje przyjaźnie i zechcemy sięgnąć do ich początku, do korzeni, to zapewne wnioski u wielu będą zbieżne. Przyjaźń bowiem łączy ludzi o podobnych upodobaniach, wspólnych zainteresowaniach, pasjach, poglądach. Rozpoczyna się, kiedy spostrzegamy, że jest ktoś, kto w danej kwestii myśli tak, jak my. Lewis w przywołanej pozycji użył ciekawego zestawienia, dotyczącego kochających się ludzi i przyjaciół. Zauważył, że kochankowie stoją naprzeciwko siebie, a ci drudzy – obok siebie, spoglądając w tym samym kierunku. W obecności przyjaciela jesteśmy po prostu sobą,

a fizyczność, status społeczny, materialny czy życie prywatne nie mają większego znaczenia. Pewnie dlatego wielu z nas odczuwa błogie uczucie głębszego oddechu, uspokojenia, rozluźnienia po spotkaniu z przyjacielem. Życie wymusza na nas odgrywanie niezliczonych ról, wkładania masek, udawania – taka „gęba” Gombrowicza. Stan ten jest bardzo męczący, a sami nie zawsze potrafimy się zdystansować. Przyjaźń, jak już wspomniano, nie jest nam niezbędna, ale o ileż trudniej jest funkcjonować, nie mając osoby, dla której bylibyśmy ważni tylko dlatego, że jesteśmy. Nikt nas nie zmusza do wchodzenia w tego typu relację, dlatego w takim związku nie mogą istnieć roszczenia, wymagania, obowiązki. Przyjaźń ubogaca ludzkie życie, nadając mu sens i głębszy wymiar.

Każdy wybór pociąga za sobą skutki i te pozytywne, i te negatywne. Nie inaczej jest w przypadku przyjaźni. Kiedy spotykają się ludzie o podobnych zainteresowaniach i rozmawiają o tym, niewykluczone, że wspólnie mogą dokonać czegoś wielkiego, co historia niejednokrotnie odnotowała na swych kartach. Ale przyjaźń może przybierać nie tylko pozytywne kształty. Dzieje się tak wtedy, gdy przyjaciele zamykają się na innych, izolują się od reszty społeczeństwa, tworząc kliki i, mówiąc kolokwialnie, kółka wzajemnej adoracji. Jest to niepożądane zjawisko,

które nie tylko nie ubogaca człowieka, ale wręcz zubaża go wewnątrz, poprzez własnie alienację. Oczywiście naturalnym jest, że osoby posiadające wspólny temat, pasję, chętniej ze sobą rozmawiają. Ich otoczenie dana dziedzina może w ogóle nie interesować, niemniej uczucie wyższości i pogardy w stosunku do innych, które niekiedy zakrada się do takiej relacji, jest destrukcyjne. Przyjaźń to najbardziej duchowa z miłości, dlatego też grożą jej niebezpieczeństwa właśnie takiej natury.

Przyjaźń jest trudnym uczuciem i niełatwo ją utrzymać, choć nie ulega wątpliwości, że warto. Nie jest też oczywista do wyrażenia jej w dziełach sztuki, dlatego większość utworów literackich, obrazów, poświęconych stosunkom międzyludzkim, traktuje o miłości w powszechnym rozumieniu, czyli, jak określa ją Lewis, erotycznej. To, poniekąd, zepchnięcie jej na margines w mentalności ludzkiej, zwłaszcza naszych czasów (starożytni lepiej rozumieli wagę przyjaźni), czyni ją wyjątkową i godną pochylenia się nad nią. Szczególnie dziś podjęcie trudu zawarcia przyjaźni lub podtrzymania, czy odświeżenia teraźniejszej, to niemałe wyzwanie. Wyzwać się nie należy! Obserwujemy obecnie, na sobie pewnie też, że społeczeństwo staje się coraz bardziej egoistyczne, szukające wygod i przyjemności. Ofiarowanie siebie

komuś, poświęcenie mu czasu, zwłaszcza wtedy, gdy jest do wykonania mnóstwo innych zajęć, wysłuchanie, wymagają pewnego wysiłku. Ale jest to wysiłek tylko pozorny. W rzeczywistości sami otrzymujemy więcej dobra, niż zdecydowaliśmy się dać, nie oczekując niczego w zamian. Pewnie dlatego przyjaźń we właściwym rozumieniu nie jest modna – nie przynosi intraty w postaci dóbr materialnych. Przynosi natomiast owoce duchowe, a te, o ileż są cenniejsze.

Przyjaźń była analizowana przez wielu myślicieli, filozofów, teraz badają ją wraz ze wszystkimi jej aspektami socjologowie, psychologowie. Arystoteles uważał tę relację za jedną z cnót, wyróżniał kilka jej rodzajów. Inne spojrzenie mają dzisiejsi badacze, którzy pod każdym kątem analizują przyjaźń. Ciekawym wydało mi się stanowiska Lewisa, dlatego to o nim wspomniałam. Jednak, ile by klasyfikacji, badań i wniosków na ten temat nie było, ile skrzydlatych słów by nie powstało, prawdziwa przyjaźń żyje swoim życiem i wznosi się ponad ramy, w które próbują ją włożyć ludzie. Jeśli nie jest skalana pychą i poczuciem zbiorowej wyższości, staje się czystym dobrem i pięknem. Do tego dążmy. Pozwolę sobie na koniec sparafrazować Mickiewicza: „Przyjaźnijmy się”!

Ewelina Parafińska

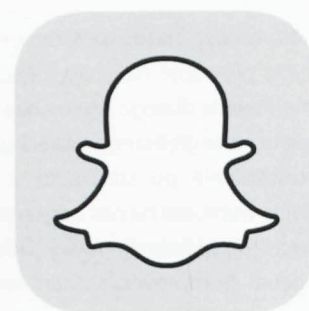
Studentka Filologii Rosyjskiej PSW

Przyjaźń nie jest nam niezbędna, ale o ileż trudniej jest funkcjonować, nie mając osoby, dla której bylibyśmy ważni tylko dlatego, że jesteśmy

Snapchat

Fenomen 10-sekundowych wiadomości

Komunikacja w dobie Internetu nabiera coraz to nowszych kształtów. Wysyłanie zwykłych wiadomości tekstowych zaczyna wiać nudą. Jedną z alternatyw staje się Snapchat, który cieszy się coraz większą popularnością wśród użytkowników smartfonów.

Na czym polega innowacyjność Snapchata?

Snapchat powstał dzięki współpracy dwóch studentów Uniwersytetu Stanforda – Evana Spiegelera oraz Roberta Murphy’ego. Aplikacja prezentuje zupełnie nowy, niespotykany dotąd sposób komunikacji. Umożliwia ona wysyłanie wiadomości w postaci zdjęć, filmów wideo oraz rysunków do pojedynczych odbiorców lub wielu osób jednocześnie. Niepowtarzalność aplikacji polega na ulotności wysyłanych komunikatów. Po wyświetleniu zdjęcia bądź filmu przez odbiorcę, plik zostaje automatycznie usunięty z urządzenia i serwera Snapchata. Przed wysłaniem fotografii bądź filmu nadawca ustala również jak długo obraz ma się pokazywać na ekranie odbiorcy – zakres wyświetlania wynosi od 1 do 10 sekund. Dodatkowo Snapchat oferuje zabezpieczenie, jakim jest powiadomienie, które otrzymuje nadawca wiadomości, w momencie, gdy któryś z odbiorców postanowi wykonać zrzut ekranu.

Kim są użytkownicy Snapchata?

Snapchat wzbudził szczególne zainteresowanie młodego pokolenia. Zgodnie z regulaminem Snapchata, aplikacja nie jest przeznaczona dla dzieci poniżej 13 roku życia, a nieletni użytkownicy, w wieku od 13 do 17 lat, zobowiązani są posiadać zgodę prawnych opiekunów na korzystanie z aplikacji. Paradoksalnie to właśnie młodzi ludzie pokochali ulotne wiadomości, określane jako „Snapy”, i są oni najliczniejszą grupą użytkowników tej aplikacji.

Na czym polega fenomen ulotnych wiadomości?

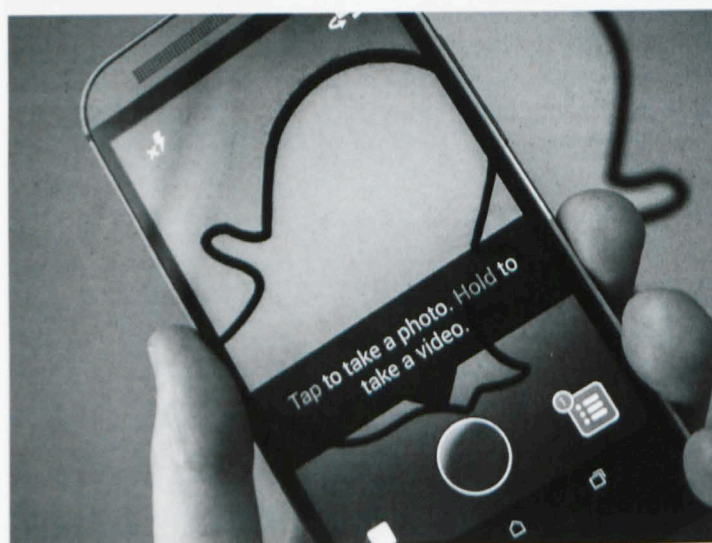
Nietrwałość zdjęć bądź nagrań oraz wysyłanie wiadomości poprzez kontrolowaną listę odbiorców, pozwala w dużej mierze na swobodę oraz spontaniczność w przekazywaniu informacji. Wiadomości przekazywane na Snapchacie służą w dużej mierze już nie tyl-

ko zabawie, ale również kreowaniu własnego wizerunku. Ulotność wiadomości zapewnia także swego rodzaju poczucie bezpieczeństwa, że wysyłane obrazy nie zostaną wykorzystane przeciwko ich nadawcy.

Czy użytkownicy są w pełni bezpieczni?

Niestety komunikator zapewnia złudne poczucie bezpieczeństwa. Użytkownicy aplikacji działają często pod wpływem impulsu, dzieląc się obrazami, bez obaw o konsekwencje, jakie niesie przechwycenie wiadomości przez niepowołane osoby. Nadawcy wiadomości muszą liczyć się z tym, że Snapchat jest tylko aplikacją, a przechwycenie wiadomości nie jest niemożliwe. O ile użytkownicy będą wysyłać „Snapy” z rozmysłem, o tyle aplikacja będzie dla nich bezpieczna oraz zapewni im świetną zabawę.

*Beata Samek, Małgorzata Tymicka
studentki Ekonomii PSW*

SEKCJA BIEGÓW PRZEŁAJOWYCH KU AZS PSW BIAŁA PODLASKA

Sekcja Biegów Przełajowych funkcjonuje w Klubie Uczelnianym od roku akademickiego 2011/2012. Początkowo opiekunami sekcji były dwie trenerki – dr Joanna Baj-Korpak oraz dr Marta Mandziuk. Od roku akademickiego 2012/2013 grupę biegaczy prowadzi dr Joanna Baj-Korpak.

Obecnie sekcja liczy dwunastu członków – cztery studentki oraz ośmiu studentów różnych kierunków, posiadających aktualne legitymacje potwierdzające przynależność do Akademickiego Związku Sportowego.

Zawodnicy Sekcji mogą pochwalić się licznymi sukcesami, zarówno na skalę wojewódzką, jak i ogólnopolską. Corocznie rywalizują w Akademickich Mistrzostwach Województwa Lubelskiego (AMWL runda jesienna i wiosenna) oraz Akademickich Mistrzostwach Polski (AMP). W roku akademickim 2013/2014 reprezentanci KU AZS PSW zdobyli 5 miejsce w końcowej klasyfikacji AMWL oraz IV miejsce w klasyfikacji drużyn męskich w kategorii uczelni zawodowych podczas Akademickich Mistrzostw Polski rozegranych w Łodzi 05.04.2014 r. Sukcesem Sekcji było zdobycie tytułu Akademickiego Mistrza Polski w kategorii szkół zawodowych przez Sebastiana Gołowskiego (studenta kierunku Budownictwo).

W bieżącym roku akademickim do rywalizacji sportowej włączyły się również biegacze KU AZS PSW, udowadniając, że drzemie w nich potencjał sportowy. W pierwszej rundzie AMWL rozegranych w Dęblinie drużyna kobieca zajęła pierwsze miejsce w klasyfikacji zespołów, w drugiej zaś zajęła miejsce drugie, co w klasyfikacji końcowej zapew-

niło drugi stopień podium. Drużyna męska również nie zawiodła stając na najniższym stopniu medalowego podium. Podczas Akademickich Mistrzostw Polski biegacze reprezentujący naszą Uczelnię udowodnili, że trud włożony w trening opłaca się. Drużyna męska wygrała rywalizację zespołów w kategorii uczelni zawodowych, tym samym zdobywając tytuł Akademickiego Mistrza Polski. Drużyna kobieca uplasowała się na miejscu tuż za podium. W klasyfikacji indywidualnej zawodniczek reprezentujących uczelnie zawodowe brązowy medal na dystansie 6 km zdobyła Mariola Stasiewicz (studentka drugiego roku Fizjoterapii).

Drużynę kobiet oprócz brązowej medalistki, reprezentowały również Gabriela Rolka (I rok, studia drugiego stopnia kierunku Ekonomia), Kamila Szerenos (II rok, studia pierwszego stopnia kierunku Fizjoterapia), Katarzyna Madejska (II rok, studia pierwszego stopnia kierunku Budownictwo) oraz trenerka dr Joanna Baj-Korpak (Zakład Turystyki i Rekreacji). W skład „złotej” drużyny męskiej weszli Sebastian Gołowski (II rok, studia pierwszego stopnia kierunku Budownictwo), Kacper Piech (I rok, studia drugiego stopnia kierunku Ekonomia), Daniel Kuczewski (III rok, studia pierwszego stopnia

kierunku Informatyka), Kamil Drelich (II rok, studia drugiego stopnia kierunku Zdrowie Publiczne), Kamil Ostapczuk (I rok, studia drugiego stopnia kierunku Bezpieczeństwo Narodowe) oraz Paweł Stefaniak (tegoroczny absolwent kierunku Budownictwo).

*dr Joanna Baj-Korpak
Zakład Turystyki i Rekreacji*

Wszystkich miłośników biegania, zarówno wyczynowego jak i rekreacyjnego, zapraszamy na treningi Sekcji Biegów Przełajowych KU AZS PSW Białą Podlaską! Szczegółowych informacji udziela opiekun sekcji: dr Joanna Baj-Korpak.

GABON

KILKA SŁÓW O ŻYCIU W AFRYCE RÓWNIKOWEJ

Gabon. Już od dziecka marzyłem o podróży do tego kraju. Kojarzył mi się z równikiem. Słusznie! Z gęstym lasem – słusznie! Z goryłami – słusznie! No i z afrykańską biedą – a z tym choć trochę można dyskutować.

Dziwne to miejsce, do którego niełatwo do-
trzeć. W zasadzie obsługiwane jest przez trzy
istotne linie lotnicze: *Air France*, którym po-
dróż jest najkrótsza (z Warszawy z przesiad-
ką trwa kilkanaście godzin), *Turkish Airlines*
– przy szczęściu i trafieniu na promocję to
najtańsza opcja (ale i tak to kosztowna po-
dróż!) i etiopskimi liniami lotniczymi, które
współpracują z niemiecką *Lufthansą*. Wy-
starczy spojrzeć na mapę, by odkryć, że ten
trzeci wariant jest krajobrazowo najbardziej
atrakcyjny. Po krótkim dolocie do Frankfurtu
i przesiadce do większego samolotu – trafi-
łem na Dreamlinera – leci się, niestety nocą,
nad południową Europą, Morzem Śródziem-
nym, Egiptem, Sudanem, by wylądować

w Addis Abebie – stolicy Etiopii. Tam prze-
siadka i, niemal po równoleżniku, lot w po-
przek Afryki do Libreville – stolicy Gabonu.
Czyż może być dla geografa większa frajda
od obserwowania z nieba ogromnych połą-
ci deszczowego lasu równikowego, wielkich
afrykańskich jezior, osad i miast znanych
z książek Józefa Konrada?

Do Addis Abeby wszystko przebiegało
zgodnie z planem, ale tam z nieznanym
przyczyn godzinę przed odlotem z rozkładu
lotu zniknął samolot do Gabonu. Panika. Co
robić, tym bardziej, że etiopska wersja języ-
ka angielskiego jest trudna w interpretacji.
Pracownik *Ethiopian Airlines* coś tłumaczył,
chyba uspokajał, podał kartę wstępu do sa-
molotu, wydrukował nową na lot pół godzi-
ny wcześniejszy i... kazał iść sobie. Kontrola
bezpieczeństwa, schodkami do bramki wy-
ściowej, przy której stewardessy ze zrozu-
mieniem kiwały głową, podwózka autobu-
sem do samolotu, start... Po chwili pojawia

się ekran z mapą lotu i okazuje się, że samo-
lot zamiast do Libreville, leci do... Brazzavil-
le, stolicy sąsiadującego z Gabonem Konga.
Wysiąść już się nie da, nikt nic nie wyjaśnia.
Oto prawdziwa Afryka!

Przynajmniej przez okna można nacieszyć
się jeszcze lepszym widokiem. Ponieważ
Kongo leży na południowej półkuli, trasa
przebiega bardziej na południe, pod samo-
lotem przesuwają się jeszcze liczniejsze jeziora
z Wielkiego Rowu Afrykańskiego, a samolot
niemal zahacza o największe z nich – Jezioro
Wiktorii. I leci, ale... mija Brazzaville i ląduje
w portowym mieście kongijskim Pointe No-
ire. Co robić? Wysiadać? Postanowiłem oku-
pować samolot – przecież o Kongo nie wiem
nic, o połączeniach z Gabonem tym bardziej.
Strategia była słuszna, po dwóch godzinach
samolot wystartował i wylądował w Librevil-
le z czterogodzinnym opóźnieniem. O dziwo,
nikomu to nie przeszkadzało. I tak już sama
podróż wprowadziła mnie w nastrój, który
towarzyszył mi przez cały pobyt w Gabonie:
akceptację niezrozumiałej rzeczywistości,
pogodę ducha i nadzieję na szczęśliwe za-
kończenie. Tak trzeba w Afryce, jeśli nie chce
się popaść w nerwicę, zawał serca, czy udar.
Aby uniknąć innych zdrowotnych nieszczęść
w Gabonie trzeba niesłychanie starannie

smarować się dobrymi środkami przeciw komarom, spać pod moskitierą i regularnie zażywać leków antymalarycznych. Wszechobecna, przenoszona przez malutkie komary z rodziny Anopheles – samice (!), malaria to straszna choroba, zbierająca co roku w tropikalnym świecie najwięcej ofiar spośród wszystkich chorób tam się szerzących. Gabon jest prawie tak duży jak Polska! A w porównaniu z nią niemal bezludny! Na tym terytorium o powierzchni nieco ponad 260 tys. km² – to tak, jakby Polskę okroić o dwa województwa – mieszka mniej ludzi niż w Warszawie (1,5 mln). To intryguje. Gdy spojrzeć na mapę lub zdjęcie satelitarne okaże się, że większość terytorium porasta las deszczowy. Tyle słysząc o wycinaniu lasów w Amazonii, na Archipelagu Malajskim, w Kongo – w tym kontekście Gabon niemal się nie pojawia. Niestety, zapewne, na razie. Zwykle, za rabunkową gospodarkę leśną, oprócz chciwości większych i mniejszych przedsiębiorców, można obwiniać znaczącą presję ludnościową. Patrzącym łakomym okiem na bogactwa dżungli gabońskiej oczywiście nie brak, ale populacja jest wciąż niewielka. Z dwóch powodów niszczenia lasów jak dotąd objawił się więc tylko jeden. Dlatego warto się spieszyć, by zdążyć poznać ten jeden z ostatnich dziewiczych fragmentów tropikalnego świata. I być jednym z nielicznych, którzy tego dokonali. Z różnych powodów Gabon pozostaje dla turystów wciąż niemal terra incognita – liczbę przybyszów liczy się w dziesiątkach tysięcy, a nie milionach, jak w przypadku ważniejszych turystycznych celów podróży. Do podróży zniechęcają koszty biletów lotniczych, niewielka liczba połączeń, wymogi biurokratyczne, malaria, niewielka liczba hoteli i ceny! W Libreville skromnie wyposażony pokój (łóżko, lodóweczka, telewizor, stolik i łazienka z ciepłą wodą) w niewielkim hoteliku kosztuje 100 euro za noc. I to bez śniadania! A alternatywy brak. Na prowincji nieliczne hotele są albo nieco tańsze, lecz bardzo prymitywne, albo znośne, lecz równie lub bardziej kosztowne. Ale za to – kto się odważy – dozna przygody spotkania ze słoniami leśnymi, bawołami, szympanсами, goryłami niemal na wyłączność. Bywa, że na terenie całego parku narodowego nie ma wcale turystów! Jeden z najstarszych i największych, spośród 13 istniejących w Gabonie – La Lopé – odwiedza rocznie zaledwie około tysiąca osób. Choć Park Narodowy La Lopé znajduje się stosun-

kowo niedaleko stolicy Gabonu – Libreville, już sam dojazd do niego jest wyzwaniem. Drogi, choć o statusie dróg krajowych, nie są utwardzone. Podróż – nawet terenową Toyota – jest daleka od komfortu. Zbudowano i linię kolejową. Rozkład jazdy nielicznych pociągów pozostaje jednak zagadką, a niezbyt szybko poruszające się składki nierzadko masakrują słonie i inne dzikie zwierzęta. Atrakcjami są flora, fauna, sympatyczni i urodziwi mieszkańcy należący do blisko 40 grup etnicznych. Wśród nich są i Pigmeje, zamieszkujący centralną część kraju, w szczególności Masyw Chaillu. Amatorzy jedzenia będą mogli delektować się dziczyzną. Dania z jeżozwierzy, antylop, małp, czy krokodyli (pod ochroną!), pytonów i jadowitych gabońskich żmij, obok słodkowodnych ryb, należą do kanonu lokalnej kuchni. Najdziwniejszy jest sposób zaopatrywania się w te produkty. Miejscowi mawiają, że ich największym i zasobnym supermarketem jest las. Las, przypomnijmy, niemal dziewiczy, przecięty wstęgą lepszej lub gorszej szosy. Na poboczu stoją metalowe beczki z, przypominającymi szubienice, sterzącymi kijami. Z nich zwisają upolowane zwierzęta. Smutny i wstrząsający to widok, ale... takie jest życie.

Wszystko jest wyzwaniem, wszystko jest odkryciem. Wyjątkowym! A na dodatek dzieje się to na równiku, który przecina kraj niemal na dwie połowy. Ciekawe, że spora tablica, którą postawiono, by oznaczyć to szczególne miejsce, w rzeczywistości znajduje się 1,5 km od równika. Ten przecina bowiem

tutaj zakręty, a kierowcy samochodów – zwłaszcza turyści przekraczający równik po raz pierwszy – lubią się zatrzymywać na pamiątkowe fotografie. Przeniesienie „równika” było więc racjonalne, choć efekt – lekko naciągany.

Stolica – **Libreville** jest nie do uniknięcia, bo tu znajduje się największe międzynarodowe lotnisko. To jedyne prawdziwe miasto kraju, zamieszkane przez ponad pół miliona ludzi. Hałaśliwe, chaotycznie zbudowane – oprócz kilku ulic z okazałymi gmachami rządowymi reszta to niezborne parterowe domki. Ulice, których nawierzchnia pozostawia wiele do życzenia, roją się od luksusowych samochodów – wszak Gabon to zamożne naftowe państwo, ze wskaźnikiem Produktu Krajowego Brutto na osobę niewiele niższym od Polski. Co się dzieje z tymi pieniędzmi? Znikają zapewne w tajemniczych skarbcach skorumpowanych indywiduów zamiast służyć społeczeństwu, choćby poprzez inwestowanie w budowę dróg, kanalizacji i innych obiektów technicznej i społecznej infrastruktury.

Stolica powinna być najzamożniejsza – to reguła uniwersalna. Tylko gdzie w Libreville, oprócz przemykających często bardzo kosztownych limuzyn, widać ten zbytek? Istotni politycy pytani, dlaczego nie buduje się w kraju dróg, odpowiadają, że to zbędne – przecież pieniądze mają tyle, że stać ich na dobre terenowe samochody! To mówią ci, od których zależy los kraju. Jak więc z dobrodziejstwa ropy mogą skorzystać ci, od których nic nie zależy?

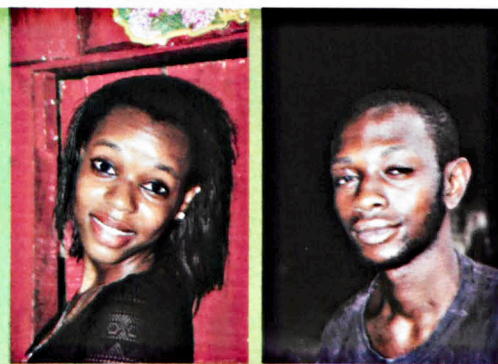

Najpiękniejszym miejscem w stolicy jest kilkukilometrowy pas nabrzeża zagospodarowany w latach 70. XX w. kosztem blisko ćwierć miliarda USD! To tam znajdują się ogromne i spływające, na tle okolicznej szarości, budynki rządowe, trybuna do obserwacji defilad i pałac prezydencki, ale także najciekawsze muzeum – etnograficzne (*Musée des Arts et Traditions*), a niedaleko

– praktycznie jedyny w kraju targ z pamiątkami (*Village des Artisans*), wśród których do najbardziej oryginalnych można zaliczyć polerowane kawałki różnych gatunków szlachetnych drzew rosnących w Gabonie. Warto przeprawić się łodzią na drugi brzeg estuarium do Point Denis. To najlepsze w kraju kąpielisko, z długimi piaszczystymi plażami. Plaża sąsiaduje z Parkiem Narodowym Pongara – najbliższym stolicy kawałkiem dzikiej natury. Największą frajdę sprawia tam obserwowanie żółwi morskich i wielorybów.

Stosunkowo niedaleko, ale i tak podróż wymaga kilku godzin znajduje się **Cocobeach** – miasteczko na północy Gabonu na pograniczu z Gwineą Równikową, do której można przeprawić się pirogami (choć wcześniej zaopatrzyć się trzeba w wizę wjazdową). To właśnie sąsiedztwo z tym hiszpańskojęzycznym krajem, oprócz bajecznych, porośniętych palmami kokosowymi, złocisto-białych plaż u ujścia rzeki Noya do Atlantyku stanowi największą atrakcję okolicy. Ciekawostką jest obecność w tej miejscowości misji

polskich Ojców Kapucynów, którzy zresztą w całym Gabonie prowadzą cztery kościoły – domy i bardzo ich cieszą rzadkie wizyty turystów z Polski.

Gwinea Równikowa to, obok Kamerunu i Republiki Kongo, jedyny sąsiad Gabonu. Kamerun to sąsiad północny. Kongo – wschodni i południowy. By tam dojechać trzeba skorzystać z dróg krajowych. Ale co to za drogi! Ledwie kilkaset z ponad 8000 km dróg bitych w Gabonie ma nawierzchnię asfaltową. Do **Lambaréné** – sporego (ponad 20 tys. mieszkańców) jak na interior i hałaśliwego miasta przy głównej drodze wiodącej na południe Gabonu da się dojechać stosunkowo komfortowo, o ile akurat w tym naftowym mocarstwie nie strajkują pracownicy stacji benzynowych! Leży nad największą rzeką kraju – Ogowe – długością przypominającą Wisłę. To w tej miejscowości w początkach XX wieku praktykował późniejszy laureat Nagrody Nobla – Albert Schweitzer. Założony przez niego w 1924 r. szpital (początkowo dla trędowatych, dziś skutecznie leczących z malarii i innych chorób tropikalnych) istnieje do dziś i jest istotnym elementem przestrzeni turystycznej miasta. Dalej ku południu szosa wiedzie do **Mouila i Tchibanga** – ładnych i czystych (wszystko jest względne!) miast na południu kraju. To drugie to wrota do Republiki Kongo, do nadmorskiego Parku Narodowego Mayumba i do dzikiego południowego wybrzeża z **Parkiem Narodowym Moukalaba**, w których do atrakcji należy spotkanie z gorylami. Jak je jednak namówić na randkę? Turyści opisywali kilkudniowe oczekiwanie, w bardzo siemieniężnych warunkach, na spotkanie z tymi zwierzęta-

mi. Bezowocne. I w dniu wyjazdu, gdy samochody wdierały się na pełną wertepów drogę przez las, pośrodku niej siedział potężny, zadowolony z siebie i sprawiający wrażenie szczęśliwego z „psikusą”, którego spłatał przybyszom, goryll!

Sam południowo-zachodni skrawek wybrzeża zajmuje **Park Narodowy Mayumba** – najmniejszy z gabońskich parków narodowych, w którym chroni się, przynajmniej teoretycznie, faunę morską. Tu też pojawiają się wieloryby, żółwie (które na wielokilometrowych bezludnych plażach mają swoje tereny lęgowe). Szkoda, że blisko stąd do ujścia rzeki Kongo, która przynosi góry śmieci, a Prąd Benguelski osadza je na tych bajecznych plażach. W pobliżu znajduje się miasteczko **Mayumba** – zadziwiające, przypominające wymagany koniec świata, w którym snują się duchy (i ciała) nie w pełni trzeźwych mieszkańców. Ale jednocześnie to jedna z najważniejszych osad rybackich, a bogactwo przybrzeżnych łowisk dostarcza ryb, langust, krewetek i ostryg w obfitości. Propozycja dla odważnych: wybrać się wieczorem do rybackiej wioski i zamówić półmisek wysmienitych grillowanych ryb z zimnym piwem.

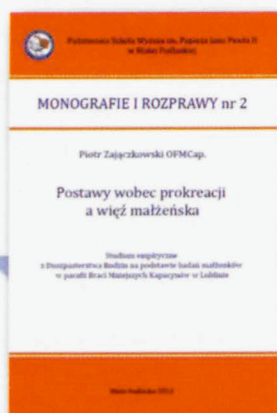
Najbardziej znany z parków to **Park Narodowy La Lopé** – teren należy do najstarszych obszarów chronionych w tym kraju i zarazem najchętniej, w Gabonie, odwiedzanych przez turystów. Najbardziej znanymi gatunkami zwierząt na terenie Parku La Lopé są małpy naczelnice (10 gatunków dziennych i 6 nocnych) oraz słonie leśne i bawoły. Populacja zachodnich goryli nizinnych jest szacowana na 2000-3000 osobników a szympanсів – na

ponad 2000. To sprawia, że PN La Lopé należy do najważniejszych miejsc ochrony *in situ* tych gatunków w Afryce. Jest także istotnym miejscem ochrony mandryli, największej zwierzokształtnej małpy. W Gabonie żyje 70% tej populacji na świecie. Zachowały się zabytki kultury materialnej z neolitu i późniejszych epok, w tym rytzy i rysunki skalne (ponad 2000 w kilkunastu stanowiskach na terenie Parku i jego obrzeżach) oraz narzędzia kamienne (także z dolnej i środkowej epoki kamiennej), szczególnie liczne wzdłuż doliny środkowego Ogowe. Ze względu na walory przyrodnicze i kulturowe obszar, jako pierwszy w Afryce Środkowej, wpisano na listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO. A wewnątrz Parku, koło miejscowości Lopé stoi... niemal pusty, luksusowy hotel (Lopé Hotel) z 18 dobrze wyposażonymi domkami, basenem i prywatnym lądowiskiem, oraz gajem obsypanych w sezonie owocami drzew mango.

Z La Lopé konkuruje atrakcyjnością **Park Narodowy Loango** – nazywany czasami „ostatnim Edenem Afryki” obejmujący środkowe fragmenty atlantyckiego wybrzeża kraju oraz przyległe do niego wnętrza. Znaczący uważają okolicę za najlepsze na Ziemi miejsce do oglądania dzikiej natury. Dojechać tam trudno – choć i gdzie indziej niełatwo – ale warto, by zobaczyć największe skupiska wielorybów, delfinów, a na brzegu – słonie wylaniające się z przybrzeżnych zarośli. Najbardziej wytrwali mogą pojechać jeszcze dalej – na wschód w głąb kraju do **Francville**, drugiego co do wielkości miasta w Gabonie. Najłatwiej jedyną koleją, nawet dość komfortową, z wagonami pierwszej klasy klimatyzowanymi tak mocno, że bez grubych swetrów trudno przetrwać kilkunastogodzinną podróż. Po drodze przygody – zderzenia z dzikim zwierzętami, nieplanowane postoje. Pociąg kursuje trzy razy w tygodniu, a godzina odjazdu bywa umowna. No, ale przecież to... Afryka!

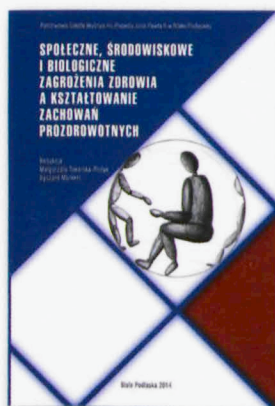
prof. dr hab. Maciej Jędrusik
Katedra Nauk o Środowisku PSW
Zdjęcia Autora

Wydawnictwo PSW poleca

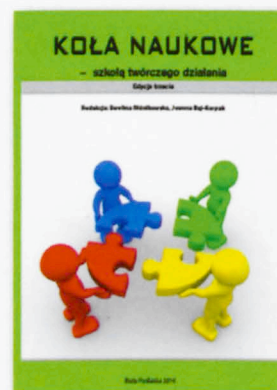
Postawy wobec prokreacji a więź małżeńska. Studium empiryczne z Duszpasterstwa Rodzin na podstawie badań małżonków w parafii Braci Mniejszych Kapucynów w Lublinie.

Autor: Piotr Zajączkowski OFMCap.
Seria: Monografie i Rozprawy nr 2
cena: 25 zł

Społeczne, środowiskowe i biologiczne zagrożenia zdrowia a kształtowanie zachowań prozdrowotnych.

Redakcja: Małgorzata Tokarska-Rodak
Ryszard Markert
cena: 13 zł

Koła naukowe - szkoła twórczego działania. Edycja trzecia.

Redakcja: Ewelina Niżnikowska,
Joanna Baj-Korpak
cena: 12 zł

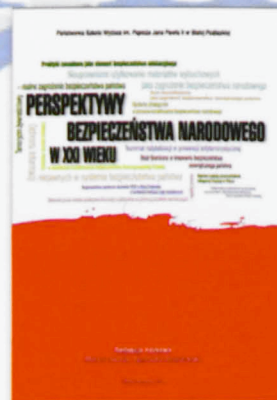
Współczesne dylematy polskiego rolnictwa III - tom I, II.

Redakcja: Krystyna Zarzecka, Stanisław Kondracki
cena: 20 zł/tom

Problemy Ekologii Krajobrazu, WYBRANE ZAGADNIENIA Z PROBLEMATYKI GOSPODAROWANIA PRZESTRZENIĄ, Tom XXXVII.

Redakcja: Andrzej Richling, Łukasz Zbucki

Perspektywy bezpieczeństwa narodowego w XXI wieku.

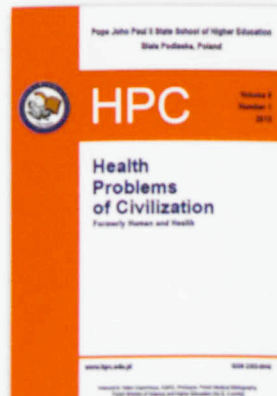
Redakcja: Mariusz Kubiak,
Agnieszka Smarzewska
cena: 15 zł

Rozprawy Społeczne. Czasopismo naukowe Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
Tom IX, nr 1, 2015
Redaktor: Marian Nowak
cena: 20 zł

Economic and Regional Studies/ Studia Ekonomiczne i Regionalne. Czasopismo naukowe Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
Tom VIII, nr 1, 2015
Redaktor: Mieczysław Adamowicz
cena: 20 zł

Health Problems of Civilization. Czasopismo naukowe Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
Tom IX, nr 1, 2015
Redaktor: Józef Bergier
cena: 20 zł